

KOMMUNISTISK POLITIK

"Mumia" af Malik Seneferu

FREE MUMIA!

Nr. 22

14. årg.

2010

12. november

-

26. november

Støttepris 20 kr.

TEMA: Kapitalens krisestyring

- Krigsherren på Esplanaden s. 2 • Danmark, dejligst ... s. 3 •
- Finanslov og asociale nedskæringer s. 4 • Fattigdom uden grænse s. 5 •
- EU's globale krisestyring s. 6 • Offensiv mod de arbejdende s. 8 •
- På en anden planet s. 10 • Snydesigtelser s. 11 •
- FB i Århus: Klar til at give EU modstand s. 12 •
- Irland i ny kamp s. 14 • Danske højrekrigere s. 15 •
- Erhvervselitens hemmelige globale tænketanke s. 18 •
- Hilsen til PCE(m-l) s. 21 • Debat s. 22 •

Krigsherren på Esplanaden og spionerne på Dag Hammerskiölds Allé

Afghanistan-krigen er Mærskes krig. Dets tabstal ligger på over 100, siger amerikansk militær. Selv siger Mærsk, at 29 af dets chauffører er blevet dræbt af bomber og angreb under transport fra Pakistan af forsyninger af enhver art til USA og NATO-tropperne i det besatte land. Det er større end, eller i det mindste i nærheden af, de samlede danske tabstal i krigen.

Faktisk er Mærsk en direkte del af krigskoalitionen og af besættelsehæren. Det er ikke den amerikanske hær eller NATO-tropperne selv, der sørger for en stor del af deres transport og forsyninger. Det er Mærsk. Det danske selskab med hovedkvarter på Esplanaden i København, kun nogle stenkast fra den amerikanske ambassade, eller for den sags skyld Den lille havfrue eller Gefion-springvandet, er faktisk den største logistik-leverandør i den afghanske krig som i de øvrige amerikanske krige og større militæroperationer. I den globaliserede, nyliberale tidsalder bliver også krigen privatiseret, og den snart 100-årige 'skibsreder' er krigsherre på globalt plan.

Hver måned transporterer Mærskes amerikanske datterselskab Maersk Line, Limited 2000 containere ind over grænsen med lastbil, efter først at have sejlet dem til havnen i Karachi. Det er en meget vigtig del af krigen, og oplagte mål for den afghanske modstand. Residensen på Esplanaden og andre Mærsk-aktiver udgør oplagte mål for terror.

Værdien af Mærsk krigsindsats er enorm. Profitterne, den kaster af sig, er gigantiske. Ifølge 21Søndag har Mærsk fra 2000 til 2008 haft transportopgaver for det amerikanske militær for 18 milliarder kr., og det tal er med garanti ikke for lavt sat. Opgaverne og overskuddet vokser sammen med tabstallene.

Allerede Mærsk McKinneys far A.P. udviste stor interesse for at tjene penge i krigstid. Mærsk McKinney stillede på eget initiativ troppetransportskibe til rådighed for amerikansk militær under Vietnam-krigen. Den forretning har nu udviklet sig til både sø- og landtransport i gigantisk omfang, og Maersk har planer om at bygge og kontrollere havne over

det meste af Asien, som udviser gode prospekter også for fremtidig indtjening.

Det kaldes 'rettidig omhu'.

Mærsk er en lige så velset gæst hos genboerne på den amerikanske ambassade på Dag Hammerskiölds Allé som på statsministerens eller enhver anden ministers eller borgmesters kontor. For krigsherren er en mægtig mand og hans indflydelse på dansk udenrigspolitik eller enhver anden dansk politik, han og hans firma måtte interessere sig for, må ikke undervurderes.

I Danmark har Mærsk stort set altid en positiv mediedækning. Det samme kan ikke altid siges om hans amerikanske venner. Lige i øjeblikket må ambassaderne i Norge, Sverige og Danmark føle sig lidt trængte

på grund af afsløringerne af, at de driver aktiv udspionering på værtslandenes grund af borgere i disse lande, og at de har rekrutteret tidligere politifolk og efterretningsagenter til overvågningsgrupper, der indsamler alt det materiale, de kan, om personer, der kommer i søgelyset hos amerikanerne. Det viser sig, at de har god adgang til registre, der er lukket for offentligheden. Svensk presse oplyser, at sådan opererer Israel også.

Sagen eksploderede først i Norge, da norsk TV2 afslørede, at USA i ti år havde drevet aktiv spionage mod nordmænd fra et kontor i Handelsbygningen ved Solli plass i Oslo. Der gik ikke mange dage, før det stod klart, at det samme skete i Danmark og Sverige og en række andre lande.

"*Ingenting kan forbavse, når det gælder amerikanernes selvtægt på norsk jord*", skriver det norske marxistisk-leninistiske Netmagasin Revolusjon: "*Værre er, at det som kalder norske myndigheder enten må være fuldstændig inkompetente eller bevidste lejesvende for USA.*"

Amerikanerne hævder at udspioneringen skete i forståelse og samarbejde med myndighederne. Spørgsmålet er om det er løgn.

Redaktionen 9. november 2010

KOMMUNISTISK POLITIK

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 19.11.10

Danmark, dejligst vang og vænge

”Dansk velfærd er stadig i top”, dokumenterede Legatum Institute i London i denne uge. Danmark ligger på en flot andenplads på skalaen med 110 deltagende lande – kun overgået af Norge. Nogle af parametrene, der måles på, er personlig frihed, sundhed, undervisning og sikkerhed.

- *De nordiske lande forsyner os med en velfærdsskabelon, som verden bør følge*, mener forfatterne.

Danmarks topkarakterer bygger bla. på indbyggernes mulighed for selv at vælge karriere, og at vi er det billigste sted, når det handler om at starte sin egen virksomhed op. Til gengæld drøner vi ned på listen, når det gælder sundhed, hvor vi kun rangerer på en 17. plads.

Således kan lykken vægtes så forskelligt. Er det kvindernes lige adgang til topstillinger og driftige iværksættere, der sætter overliggeren for velfærd, eller er det vores sundhed og alles ret til uddannelse og arbejde samt boliger, der er til at betale?

Vores andenplads på Legatums velfærdsliste er bestemt ikke et udtryk for et harmonisk samfund, ej heller hvis man skal dømme regeringens aktive politik. Nu har vi i et lille årti forsøgt at banke demokrati, velfærd og anti-terrorisme ind i hovedet på irakere og afghanere, lige lidt har det hjulpet.

Aktiviteterne er så blevet tilsat lidt tortur og myrderier, men de vil stadig ikke fatte noget. Det ser ikke bedre ud, hvis vi fejer for egen dør. At dømme på langt størsteparten af folketings politikere så ter indvandrere, flygtninge samt til dels danskere blandt de 70.000, der er bosiddende i de nydefinerede ghettoer, sig som umennesker.

Derfor er det også på sin plads at lære dem andre metoder: Der skal indføres udgangsforbud for unge under en vis alder på bestemte tider af døgnet. I nogle ghettoer skal halvdelen af blokkene rives ned uden at sikre andre og flere boliger andetsteds. Indbyggerne skal opvartes af ordensmagten døgnet, ugen og året rundt. Det er, som om regering og opposition kappes

om, hvem der kræver den største ordensindsats. Til helvede med beboernes løsningsforslag, ønsker om uddannelse og arbejde.

Det er ikke det eneste felt, hvor politikerne tramper i spinaten. Ifølge de økonomiske vismænd er det regeringen, der har ført os ud til randen af den økonomiske afgrund: I deres netop offentliggjorte årsrapport fremgår det, at regeringen var for langsom til at reagere over for overophedningen i dansk økonomi:

- Havde man taget toppen af den økonomiske aktivitet i årene 2005-2008, havde vi stået meget bedre klædt på til at klare krisen, forlyder det fra vismænd, der ikke gjorde sig ulejlighed med at lægge den linje frem i de

samme år. Det er for så vidt også ligegyldigt, for det er fremtiden, der tæller. Vismændenes medicin lyder: Efterlønnen skal kortes fra fem til tre år, arbejdstiden skal sættes op, den offentlige sektor skal slankes og kommunerne skal spare yderligere!

Værsgo og spis, for den pølsepind bliver du ikke mæt af.

Inden medicinmændene udspyrede deres rapport, meldte Vestas, at der skulle fyres 3.000, hvoraf de fleste ville ramme danske arbejdspladser. Det gav kuldegysninger langt ind bag Christiansborgs mure.

Vestas' problemer understreger dansk økonomis centrale problem: Den er galt fat med vores vareproduktion – og det er den, der skaber værdierne, vi alle skal leve af. Vi kan nem-

lig ikke leve af at klippe hinanden. Glem alt om videns-, informations- og servicesamfund. Der skal værdiskabelse til, og der kan vi ikke klare os i den globale kapital konkurrence.

Derfor jamres der over den billige kinesiske arbejdskraft, som også danske multinationale virksomheder udnytter til benet – mens EU's egne urimelige toldregler ikke nævnes med et ord.

De seneste ti år har Danmark mistet omkring 100.000 industriarbejdspladser, og alene de sidste godt to år er der røget 35.000 værdifulde arbejdspladser fra Danmark til udlandet i sammenhæng med den økonomiske krise, som har fået virksomhederne til at kæmpe om at minimere omkostningerne og derfor lukker og slukker Danmark. Der er ingen som helst grund til at tro, at en eneste af de arbejdspladser vender tilbage.

Det er simpelthen vanskeligt at blive industriarbejder i Danmark. Og allersværest for ufaglærte, der i stigende grad tvinges ind i yderst lavtlønnede servicefag.

Hvad skal Danmark og danskerne leve af i fremtiden? Ingen har et svar. Videnssamfund uden produktion er en myte. De ansvarlige for tabet af arbejdspladserne, skamroserne af globaliseringen i regering og arbejdsgiverforeninger, er blevet fuldstændig stumme om det.

Fakta er, at dansk industri har tabt kolossale andele de sidste ti år. Man kan undre sig over, vi endnu ikke er røget ud over afgrunden.

Hele denne situation bruges nu til at skrive på nye reformer. Det vil sige velfærdsslagtning, nu af hensyn til konkurrenceevnen. Det siger noget om, at de officielle optimistiske påstande om dansk overlegenhed og tilpasningsevne i den såkaldte globalisering, som regeringen og den borgerlige propaganda har markedsført, er myter.

Den globale kapitalistiske jungle er ikke den store chance for en lille nation eller for velfærden. Tværtimod.

Finanslov 2011 dækker over asociale milliardnedskæringer

VKO's 'genopretningspakke' betyder nedskæringer for 24 mia. kr. i 2011-2013 og det store offentlige nedskæringsfelttog er i fuld gang. Dertil kommer at VKO vil skære ned for yderligere 2 milliarder på uddannelse og 'beskæftigelse'. Finansforliget forsøger at lægge et figenblad over de brutale nedskæringer

Det er den sidste finanslov inden folketingsvalget, der som bekendt skal finde sted senest i november 2011. Den skal bruges som et valgoplæg for regeringen og dens forligspartier. Derfor fremtræder den som en 'gavepakke' til VKO's vælgere – vel at mærke 'symbolske' gaver, som en avis meget rigtigt har kaldt det.

For ved at holde hovedparten af VKO's brutale nedskæringsplan, der ikke mindst rammer den offentlige sektor og de såkaldte velfærdsydelser, uden for finansloven, vil regeringen kaste et figenblad over den nøgne farvelfærdsoperation. For 'genopretningspakken' for længst gennemført og indgår simpelthen som grundlag for finansloven. Det var det store 'hug' i 2010. Og VKO-regeringen regner med at chokket er overvundet og protesterne lagt på hyl- den fra oppositionspartierne og i gaderne.

Det er karakteristisk for finansloven i sig selv, at den hverken rummer de store nedskæringer eller meget udgiftskrævende vækstinitiativer. Regeringen mener, at den økonomiske krise er overstået og at kun lidt oprydningsarbejde står tilbage.

Derfor bliver finansloven i det store billede til lidt finpudsning af VKO's kernepolitikker gennem det sidste årti: fremmedfjendskhed, lov-og-orden politik, en luns til sundhed og – som noget nyt – lidt investering i den af VKO ned-

slidte almennyttige boligmasse.

DF: 'Foregangsland i EU'

Et af de væsentligste elementer i den nye finanslov er gaverne til Dansk Folkeparti: En ny diskriminerende udlændingeaftale, der strammer 24-års-reglen og gør det endnu sværere at få en ægtefælle til Danmark – og bogstavelig talt umuligt hvis der er tale om normale arbejdende – og en 'ghettoplan', der skal fjerne eller omdanne halvdelen af de 29 boligområder, VKO betegner som 'ghettoer' i løbet af de næste seks år. 500 millioner skal bruges til at rive blokke ned.

Tilstanden i det almennyttige byggeri er blevet stadig værre, fordi midlerne til fornyelse, som lejerne indbetaler til den såkaldte Landsbyggefond, konsekvent er benyttet til andre formål af VKO end til renovering af det almennyttige byggeri.

Nu skal hunden fodres med sin egen hale: Fem milliarder af lejernes midler bruges til renoveringer – og 500 millioner til nedrivninger.

VKO's åbenlyse fremmedfjendskhed og racisme stilles i relief af en nyopfindelse: Indførelsen af et udspekuleret pointsystem til supplement af 24-års-

reglen og skærpede økonomiske krav, bl.a. om en fordoblet pristalsreguleret bankgaranti på 100.000 kr., som skal gøre det reelt umuligt at få andet end højtuddannede til landet.

Dansk Folkepartis assimilationsordfører Peter Skaarup kan ikke komme i tanke om andre europæiske lande, hvor det nu er sværere at få en ægtefælle til landet.

- På stående fod ikke. Det er jo sådan, at Danmark takket være regeringen og Dansk Folkepartis politik har været foregangsland i Europa for en række vigtige beslutninger om indvandringspolitikken, siger Peter Skaarup til Politiken.

Kræftplan, skat, politi, mere kontrol

Finansloven rummer en Kræftplan III til ekstra 810 mio. kr. til området i perioden 2011-14, som især skal bruges til at give folk i alderen 50-74 år et tilbud om screening for tyk- og endetarmskræft.

Grotesk nok vil det ifølge kræfteksperter føre til flere dødsfald end i dag!

Der gennemføres nogle skatteomlægninger, ikke mindst til gavn hotel- og restaurationsbranchen og for virk-

somheder, der får større fradrag på hotel- og beslægtede ydelser.

Politiaftalen videreføres, men med 100 millioner mindre end 2010. Den koster 8,75 milliarder. Næsten halvdel af besparelsen på 100 millioner skal betales af politieleverne, der fremover skal have SU i stedet for løn.

Og så skal der slås ned på 'socialt bedrageri' i endnu større omfang end i dag, hvor der bedrives omfattende spioneri mod borgerne for at kontrollere, om nogle får uberettigede sociale ydelser. Der skal gennemføres ikke mindre end 29 initiativer mod 'socialt bedrageri'. Nu skal kontrollen gennem særlige teams udvides til Spanien, Tyrkiet, Thailand og Marokko, samtidig med at lufthavnstilsynet i Danmark tredobles.

Den borgerlige bloks budget

Det er VKO's og den åbent borgerlige bloks finanslov. Liberal Alliance er ikke med for at stå mere profileret i valgkampen, der for længst er i gang, så Kristendemokraternes enlige mandat – der blev valgt til Folketinget som konservativ – blev hentet ind for at sikre den sidste manglende stemme i forliget. De radikale er med i boligaftalen (ghetto-aftalen).

S-SF kritiserer finansloven for at være 'visionsløs' og uden vækstinitiativer.

LO har beregnet, at den ny finanslov vil koste 12.000 job.

- Jeg er skuffet over regeringens sørgelige finanslov. Den fastholder den nedtur, vi har oplevet, siden krisen tog til, siger LO's formand, Harald Børsting, i en pressemeddelelse.

Her understreger han også, at det danske samfund ikke har brug for flere nedskæringer på uddannelse samt en endnu dårligere aktivering af de ledige, som loven også lægger op til.

Opinionsmålingerne peger på et regeringsskifte efter et valg. S/SF nyder de gode tal og vil ikke have almindelige folk på gaden i protest mod finansloven og de dermed sammenhængende og allerede vedtagne nedskæringerne, der nu gennemføres massivt. Børsting og LO lader det også blive ved verbal kritik.

Derned er der fri bane for VKO en gang til.

Fattigdom uden grænse

'Fattigdomsåret' er over os – og solid dansk fattigdom – med en regering, der ikke vil fastsætte en 'fattigdomsgrænse'

Tilsyneladende er vores socialminister ikke klar over, hvorvidt der i smørhullet Danmark eksisterer fattigdom. Det gør der vel ikke i et eventyrligt kongerige, hvor dronningen selv erklærer, at landet ikke vil gøre sig uden monarkiet.

Hvis nogen skulle drage det i tvivl, afgøres sagen vel af den simple kendsgerning, at der i Danmark slet ikke er fastsat en grænse for fattigdom. Ergo eksisterer den ikke: *"Hvis såvel en sten som mor Karen ikke kan flyve, er mor Karen ganske vist en sten."*

Hvis vi derimod betragter den mængde af omsorgsfuld pressedækning, de fattige lægger ryg til, så må den være voldsom. FN's erklæring af, at 2010 er *Fattigdomsåret*, har ikke gjort pressedækningen mindre, men det har heller ikke skaffet de fattige bedre betingelser. De fattige er blevet tudet ørene fulde med snak og omsorg i en sådan grad, at hvis ørevoks kunne spises, så ville et væsentligt problem være ryddet af vejen.

Imens fastholder regeringen, at den ikke vil fastsætte en fattigdomsgrænse. Mange lande og sågar USA og EU har vedtaget en grænse for fattigdom, men ikke Danmark. Herved undgår man naturligvis at tage stilling til problemet, som nærmest bliver at betragte som et "gå væk-problem".

Nyt forsøg på at etablere 'fattigdomsgrænse'

Nu har en række forskere og forskellige organisationer kørt sig i stilling til at give et bud på en grænse, hvilket skete op til den danske fattigdomsuge – uge 44. Bag forslaget står en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Rådet for Socialt Udsatte, Red Barnet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Frelsens Hær, Dansk Socialrådgiverforening, LO og CASA, Center for Alternativ Samfundsanalyse. Derudover har en

Hæfte udgivet i anledning af fattigdomsåret af stopfattigdom.nu

række enkeltpersoner siddet med i arbejdsgruppen.

Arbejdsgruppen foreslår tre kriterier:

- 1) Måling af den relative fattigdom (hvor mange penge har man i sammenligning med andre borgere)
- 2) Hvad koster det at leve et anstændigt liv?
- 3) Hvilke afsavn har børn og voksne?

"Et vigtigt formål med velfærdsstaten er at undgå, at folk bliver fattige, og langt størstedelen af befolkningen er da også enige i formålet med at afskaffe eller forhindre fattigdom. Danmark har ingen officiel definition af fattigdom. Der er imidlertid en stigende erkendelse af, at der er en mindre, men voksende andel i det danske samfund, der kan karakteriseres som fattige," skriver arbejdsgruppen.

FOA bakker op om initiativet:

"Det er for eksempel helt igennem uklædeligt og uacceptabelt, at regeringen ikke vil følge EU's anbefaling om en fattigdomsgrænse."

Mona Striib fra samme forbund underbygger det med følgende udsagn:

- I 2007 levede 60.000 børn i Danmark under fattigdomsgrænsen. Finanskrise og besparelser i de offentlige velfærdsydelser har næppe pyntet på dette tal.

Fattigdommen er en realitet. Det er den virkelige skam, som den manglende fattigdomsgrænse skal skjule som et figenblad for VKO's asociale politik.

EU's globale krisemanagement

EU vil budgetstyre medlemslandene og umyndiggøre 'syndere' med en ny traktatændring uden folkeafstemninger – samtidig med at man spiller ud på den globale bane med den europæiske patentmedicin: nedskæringer

EU-topmødet i oktober godkendte EU-præsident Rompuys rapport fra *Task-forcen om Økonomisk Styring* og dens forslag til skærpede krav til budgetdisciplin. Og mødet åbnede for første gang for brugen af den særlige traktat-revisions-klausul, der blev indført med Lissabon-traktaten. Tyskland og Frankrig krævede ”en lille justering af traktatteksten”, der skal sikre, at den midlertidige fond til at støtte nødlidende lande kan forvandles til en permanent del af EU.

Den endelige formulering til ændringen af traktaten vil allerede blive behandlet på det kommende topmøde i december. Ved at bruge den særlige revisionsklausul håber man, at ændringer kan gennemføres, uden at det kræver en national ratifikations-proces. Med andre ord: Ingen folkeafstemninger, når traktaten laves om.

Formuleringen i konklusionerne fra Det Europæiske Råd går på at ”konstruere en permanent krisemekanisme for at sikre den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed, herunder foreslå en begrænset traktatændring, der vil være nødvendig i den henseende, uden at artikel 125 i TEUF (”no bail out”-klausulen) ændres”.

Traktatændringen skal gennemføres senest i sommeren 2013, før den nuværende midlertidige ordning udløber.

Den rigtige krisemedicin

EU er en stærk blok i de rige landes klub, G20, og topmødet vedtog på det kommende G20-topmøde i Sydkorea at slå til lyd for, at nedskæringer – som dem der gennemføres i EU-landene – er den rigtige krisemedicin.

Formanden for parlamentet, Jerzy Buzek, hilser på den danske Statsminister, mens det sædvanlige opstyltede gruppebillede opstilles

Problemet er, at det internationale valutasystem er i dyb krise, og det bekymrer EU-landene, at USA har valgt at sætte gang i seddelpressen for at stimulere økonomien. Ikke mindst er man bange for, at det uundgåeligt øger inflationen i USA, fordi det samtidig som konsekvens vil betyde en devaluering af dollaren og dermed en styrkelse af euroen.

Hvis det bliver konsekvensen, vil EU se det som et protektionistisk træk, der skal øge den amerikanske eksport på bekostning af eurolandene – altså en reel amerikansk devaluering, der også vil skærpe de interne finansproblemer i den skrøbelige euro-zone, som har tvunget lande med meget forskellig økonomisk udvikling under et ’fælles tag’.

EU erklærer krisen for overstået – lige bortset fra høj arbejdsløshed, store prisudsving på råvarer, fortsatte tab i den finansielle sektor og global ubalance

Alle de økonomiske stormagter forsøger med forskellige instrumenter at reducere deres egen del i den økonomiske krise på bekostning af de fattigere lande, så selve princippet er der enighed om. Men EU fremhæver, at det er til fælles fordel, hvis de rige lande holder sammen og derfor undlader tiltag, der vil virke som indførelsen af nye toldmure eller andre handelsbarrierer. Nedskæringer, der går ud over de offentligt ansatte eller rykker pensionsgrænsen, er den bedste medicin – ifølge EU.

Basel III

Et nyt regelsæt for banker og kreditforeningers regnskaber og kapital grundlag – Basel III – er på opfordring af G20-landene udarbejdet af Basel-komiteen, hvis medlemmer er repræsentanter fra en række landes nationalbanker og tilsynsmyndigheder. Deres hovedindhold er, at banker skal øge beholdningen og kvaliteten af reservekapital i perioden 2012 til 2018.

Den langsomme procedure for at indføre de nye, relativt milde krav til finansverdenen, og den lange periode til at implementere lovgivning og opbygning af kapital, står i grel modsætning til, hvor hurtigt politikere og embedsmænd agerer, når banker reddes, eller når krisepakker vedtages.

EU blev enig om at støtte det nye forslag til nyt regelsæt, der i øjeblikket er til høring og forventes at blive endeligt klar i løbet af 2011, hvorefter det skal indarbejdes i de enkelte landes lovgivning.

Et af de nye krav er, at obligationslån – der typisk udstedes med sikkerhed i ejendomme – ikke kan regnes som 100 % sikre papirer.

Netop dette krav i Basel III har fået de danske kreditforeninger og den danske nationalbank til at advare om, at det kan føre til finansiell ustabilitet i Danmark. Realkreditrådet mener, at de nye internationale regler vil skade det danske realkreditsystem og dermed svække økonomisk vækst og finansiell stabilitet i Danmark.

"Finanskrisen har bevist, at danske realkreditobligationer er sikre og likvide værdipapirer på linje med statsobligationer," udtaler Realkreditrådet og fortsætter: "Derfor er det urimeligt, at danske realkreditobligationer højst må udgøre 40 % af aktiverne i et likviditetsberedskab og desuden kun må tælle med 85 % af deres markedsværdi."

Den danske boligboble eksisterer simpelthen ikke ifølge de hysteriske pengefolk, der vil usynliggøre de mange, som er bundet til gæld op over skorstenen eller er på vej i klemme i afdragsfrie lånetyper eller simpelthen er smidt på gaden og står tilbage med gæld til resten af livet.

EU's budget for 2011

EU-parlamentet skal i den kommende uge godkende EU's budget 2011. EU-begejstrede parlamentsmedlemmer ville for at godkende budgetforslaget have øget budgettet med 6 procent. Dette skulle løse tidligere års underfinansiering af f.eks. udbygningen af infrastrukturen, der i 2010 overskrider det budgetterede med en milliard euro.

Flere penge skulle også give plads til etableringen af den fælles udenrigstjeneste (EEAS) med over 100 EU-ambasader rundt omkring i verden og tusinder af ansatte til en anslået pris på 35 millioner euro om året. Samt yderligere støtte til bananplantager i de tidligere kolonier, til landbrugsstøtteordningerne og de militære ambitioner.

En gruppe bestående af 12 medlemslande med Storbritannien i spidsen har i en fælles erklæring udtalt, at de ikke kan gå med til mere end en 2,9 % stigning i budgettet i tider, hvor de nationale regeringer blev pålagt "smerterfulde nedskæringer" derhjemme.

Den folkelige harme mod opbygningen af EU-staten fremtvinger en vis forsigtighed.

På Folkebevægelsen mod EU's landsmøde sidste weekend i oktober kom flere af de delegerede ind på den stigende modstand i befolkningerne, som det har vist sig i et utal af demonstrationer, strejker og masseprotester i år.

EU bliver i stigende grad opfattet som en del af problemet og ikke en del af løsningen.

fsk-

Lene Espersens skandaleforslag vedtaget

Flertal i Folketinget har givet grønt lys til, at EU-parlamentet kan ændres fra en folkevalgt forsamling til en delvist udpeget forsamling

Folketingets partier med undtagelse af Dansk Folkeparti og Enhedslisten stemte den 9. november for et forslag om en traktatændring, der betyder, at EU-parlamentet kan ændres fra en folkevalgt forsamling til en delvist udpeget forsamling frem til 2014. Det skete på trods af, at flere ordførere tidligere har udtalt sig yderst kritisk overfor forslaget.

Under debatten i folkettinget har Udenrigsminister Lene Espersen bl.a. kaldt forslaget for en pragmatisk overgangsordning.

- At kalde dette radikale indgreb, i de fundamentale demokratiske prin-

cipper, for en "pragmatisk overgangsordning" er udtryk for en dybt underlig demokratiopfattelse. Der står klokkeklart i traktaten at EU-parlamentet skal vælges af den europæiske befolkning og det er der en god grund til, for hvert ét enkelt mandat tæller i Parlamentet og kan afgøre forslag med stor betydning for millioner af europæiske borgere, udtaler MEP Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU.

- EU-parlamentet har i forvejen store problemer med sin demokratiske legitimitet. Et forslag om at medlemmer af Parlamentet nu kan udpeges uden et folkeligt mandat vil absolut ikke gavne den situation, forsætter Søren Søndergaard, der tidligere har forsøgt at få forslaget afvist i EU-parlamentets konstitutionelle udvalg.

APK fejrer 10-året for stiftelsen Lørdag 20. november kl. 18.30

Alle kammerater og venner til APK er inviteret til fejringen af 10-året for partiets stiftelse, der foregår i København

Mad: Super lækker festmiddag.

Musik: Ali Sufi, Poul Jacek Knudsen og Pepita fra Flamenco Passion; m.fl

Sted: Oplyses ved tilmelding

Pris: 100 kr.

Alle deltagere vil blive budt på dejlig mad, underholdning og ikke mindst godt selskab med kammerater og politiske kampfæller fra hele landet. Meld dig straks til!

Du må meget gerne invitere dine kammerater og venner, der også har godt af være en del af fællesskabet!

Al tilmelding kan ske til troelsriis@gmail.com eller på tlf.: 40883846.

Hubertus-jagt slut: Nu jages ledige

Aktivering . og straksaktivering - er en fidus for både kommuner og private jobformidlere

Den årlige Hubertusjagt er overstået. Hvor mange af ”rødjakkerne” der faldt i muddervandet, er ikke opgjort, men når det gælder jagten på de arbejdsløse, opgøres det i seks cifre. Metoderne er mangfoldige og skærpes konstant under argumenter om, at de arbejdsløse ikke gider arbejde – de skal animeres til det. De skal lære at stå op om morgenen.

Det gælder også folk, der i årtier har haft arbejde, men ulykkeligvis er ramt af krisens nedskæringstsunami. De skal ikke gives muligheden for at indrette sig efter en anden soverytme. De skal simpelthen aktiveres prompte.

Jobcentrene kunne overveje at isætte svingdøre, idet flere og flere nytilkomne arbejdsløse vendes i døren. For få år siden havde en arbejdsløs tre måneder til at sunde sig oven på sin nye situation, vejre markedet lidt og påbegynde arbejdssøgning. I dag bliver syv pct. vendt i døren på jobcentrene. De er simpelthen sat i aktivering i løbet af en måned. Det varierer naturligvis fra kommune til kommune. I Horsens vendes 24 pct.

LO frygter, at kommunerne ville bruge straksaktiveringen endnu mere de kommende år, når statens refusion af dagpengene bliver afhængig af, om de arbejdsløse er aktiveret, oplyser Fagligt Ansvar på deres hjemmeside. I dag betaler staten de fulde dagpenge de første 18 uger. Fra 2013 er det kun de første fire uger, herefter er der 75 procents refusion for aktiverede, men kun 50 procent for ikke aktiverede.

- Det kan ikke udelukkes, at kommunerne allerede nu øver sig på den virkelighed, der kommer til at gælde fra 2013, hvor kommunerne får refunderet en større del af dagpengene fra staten allerede efter fire uger, siger LO's næstformand, Lizette Risgaard, til Politiken.

I mange kommuner er det blandt andet på baggrund af den stigende arbejdsløshed (168.300 fuldtidsledige i september 2010) vanskeligt at finde aktiveringstilbud.

- De ledige skal behandles værdigt og tidssvarende. Vi har i længe krævet en ordentlig dagpengedækning og et opgør med sanktionssystemet. Det er meningsløst at bruge de samme skabeloner, som vi så i opgangstider, i en situation med mere 100.000 ledige, siger Hans A. Sørensen, LO-formand for Horsens-Hedensted.

En anden kendt variant, der har været benyttet i årtier, er den såkaldte løntilskudsordning, hvor den arbejdsløse får godt 40 kr. med som et direkte tilskud til arbejdsgiveren for at modtage billig arbejdskraft. På blot et år er andelen af aktiverede med løntilskud vokset fra 9,3 til 15,3 pct., eller med andre ord en stigning på mere end 60 pct. Det viser en ny opgørelse fra Arbejdsmarkedsstyrelsen. Beskæftigelsesminister Inger Støjberg er begejstret for den ”virksomhedsrettede” aktivering, mens fagforeninger mener, der er tale om misbrug af ledige, idet de arbejdsløse udfører besparelsesramt arbejde.

- Når tilskuddet falder bort, er det ud af kapellet. Jeg har ikke set nogen varige job til mine medlemmer. Pengene skulle hellere bruges på opkvalificering af de ledige, udtaler formanden for El-forbundet i Østjylland, Ervin F. Poulsen,

- Afdelingen har også et medlem, der blev fyret efter 30 år som elektriker. Efter et halvt år kom han i praktik i samme virksomhed, som havde fyret ham. Det er galimatias at bruge samfundets penge på den måde, siger han.

Nu er det ikke kun arbejdere med 30 års erhvervsaktivitet, der rammes. Faktisk hører ungdommen til de meget udsatte, ikke mindst i betragtning af, at reglerne er ekstra skærpet for alle under 30 år. Forholdene for disse forværres kun af, at ungdomsarbejdsløsheden i EU er rekordhøj. Gennemsnittet ligger på 20 pct., skriver P3 Nyheder. Spanien toppet med 42 pct. I Danmark er den på 12,8 pct., hvilket er markant højere end i resten af befolkningen. EU har i Socialfonden afsat 200 milliarder kr. af til problemet, hvilket forslår som en skrædder i helvede. Desuden forsinkes udbetalingen af pengene med et år, da medlemslandene først skal indgive og have godkendt ansøgningerne.

Faglig konference:

Social dumping: Hvad gør vi?

**Torsdag d. 2. december 2010
kl. 10.00 - 16.00**

**hos 3F Bygge-Jord og
Miljøarbejdernes Fagforening
Trekronergade 26, 2500 Valby**

Konferencen henvender sig til alle fagligt valgte og fagligt aktive på det private og det offentlige område.

Arbejdsgiverkrav: Reel og nominel løn nedgang

Krisen raser, og der er simpelthen ikke længere plads til, at reallønnen holdes på plads, påstår arbejdsgiverne

Nu kræver Dansk Erhverv, at de offentligt ansatte i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger skal gå ned i løn. Angiveligt koster de ”kraftige lønstigninger og mange nyansættelser i det offentlige sidste år og i år” samfundet 40 milliarder kroner. Påstanden er uigennemsigtig, men har i hvert fald skabt røre i erhvervsspidsernes hoveder:

- *Staten og kommunerne må også tage et ansvar for samfundsøkonomien. Ser man på, hvad der i øjeblikket sker i eksempelvis Storbritannien, hvor der for øjeblikket bliver snakket om at gennemføre offentlige lønreduktioner på omkring 30-40 pct., så kan det virkelig diskuteres, om det er nok bare at lægge op til en nulløsninger i de kommende år, som er det, der indtil videre er sket i Danmark,* udtaler direktør i Dansk Erhverv, Christian T. Ingeman, til Børsen.

Tallene fremkom, få dage før de sidste forhandlinger om finansloven gik i gang. Det gjorde – meget belejligt – også IMF's (Den Internationale Valutafond) opfordring til regeringen om at holde økonomien i stram styring, hvil-

ket blandt andet skal ske af hensyn til de betrængte danske pengeinstitutter.

De såkaldte økonomiske vismænd deler IMF's dystre standpunkter og underbygger det med, at ”den danske produktivitet er sløv”. Der er i de sidste 15 år ikke sket en tilstrækkelig forøgelse af produktionen for den enkelte arbejdstime i forhold til vore konkurrenter. Der skal suges mere ud af arbejderne. Derfor – mener vismændene blandt andet – skal efterlønnen afskaffes.

Det er hård kost – eller måske rettere smalkost. IMF vil sætte den danske arbejderklasse på hård diæt.

Diktat om smalkost

Imens kan andre cifre dokumentere, at krisen har kostet 30 millioner job fordelt på hele planeten. Det er i øvrigt chefen for IMF, franskmænden Dominique Strauss-Kahn, der kan oplyse, at de kommende ti år ikke bliver lettere, idet 450 millioner nye jobsøgende gør deres entre på arbejdsmarkedet.

Danske arbejdere behøver ikke IMF til at belære sig om, at krisen kradsler. For ottende gang i træk faldt forbrugerkreditte i dette års tredje kvartal. De otte kvartaler svarer umiskendeligt til ’finans’-krisens varighed. Vi låner altså – og bruger – mindre kvartal for kvartal. Lån uden sikkerhed – de såkaldte blankolån – er faldet med 9 pct. det seneste år. Trækket på købe- og kontokort er faldet med 2 pct. siden sidste års tredje kvartal.

Pressen og visse bankøkonomer giver jævnlige udtryk for, at nu er krisen ved at vende. Det går mod bedre tider, men det er imidlertid ikke kun samfundets fattigere lag, der bekymrer sig. De øvre lag er også nervøse – endda så meget, så det er uhyre vanskeligt at finde sikre papirer, der ikke sætter formen på spil. Her bliver selv statsobligationer dømt ude, efter at Grækenland de facto gik bankerot og var ved at tage store dele af EU med.

I dag veksles store summer af kapital over i guld. Efterspørgslen på guld har medført, at prisen er steget med 40 pct. siden februar.

FOA og 3F er enige om at kræve lønstigninger ved de kommende overenskomstforhandlinger. De mener i øvrigt begge, at kravene skal fordeles solidarisk, således at de kommer til udbetaling som et fast kronebeløb til alle. De samlede krav indeholder også længere opsigelsesvarsler, omplacering, omskoling og efteruddannelse.

Fedmeskat giver dårlig mad

Fed skattefidus fra VKO

- Det lovforslag er så himmelråbende åndssvagt. At høre Troels Lund (skateminister, red.) sidde og sige, at vi skal beskatte en ko på den måde og en gris på den måde – er du blevet syg i hovedet, mand? Kig på kvaliteten i råvarerne, og beskat derefter, raser gourmetkok Henrik Boserup som reaktion på fedmeskatudspillet.

Fedmeskatten lyder på 13 kroner pr. kg. mættet fedt i alle fødevarer. Men kan man ikke måle, hvor meget og præcis hvilken type fedt der er i fødevarerne,

bliver det i sidste ende et skøn fra myndighederne, der afgør, hvad fedtet skal koste.

Formålet med fedtskatten er at fremme danskernes sundhed, men den præmis køber Henrik Boserup ikke.

- Det kommer ikke til at betyde en skid for vores sundhed, ikke en skid. Staten får det provenu, de har kalkuleret med, og det er det eneste, der sker. Folk ændrer ikke vaner. De bruger hele fedmeproblematikken som undskyld-

ning for at indføre en skat, siger han.

Det argument kan Arne Astrup, professor på Institut for Human Ernæring, tilslutte sig.

Professoren og fedmeforskeren skriver i et svar til Dansk Erhverv, at han ikke ”mener, der er videnskabeligt bevis for, at afgiften vil få danskerne til at leve længere”.

Arne Astrup opfordrer derfor til at udskyde afgiften, indtil der forefindes et videnskabeligt grundlag for at anvende beskatningen som middel til at fremme sundheden.

Af Søren Strandman-Møller, Newspaper

FOA: Dansk Erhverv er endt på en anden planet

Arbejdsgiverne i Dansk Erhverv kræver direkte lønnedgang for de offentligt ansatte

Dansk Erhverv (DE) opfordrer de offentlige arbejdsgivere til at forhandle de offentligt ansattes løn ned ved de kommende overenskomstforhandlinger. Færre ansatte, der tjener mindre, skal være med til at betale regningen for den økonomiske krise. Men DE er totalt gal på den, mener FOA.

- Jeg får større og større poser under øjnene af at høre på det private erhvervs-livs tæppebombardement af den offentlige sektor. Kritikken af, at der bliver flere og flere offentligt ansatte, som oven i købet tjener mere end privatansatte, er skudt helt ved siden af, siger forbundsformand Dennis Kristensen

fra FOA.

- Fakta er, at antallet af ansatte på almindelige vilkår i kommuner og regioner er faldet siden 2008 med det, der

svarer til 1.000 fuldtidsansatte. Til gengæld er der blevet ansat 6.000 elever mere og 9.000 flere i job med den ene eller den anden form for løntilskud. Og tallet af ordinært ansatte vil falde yderligere i de kommende år, siger Dennis Kristensen med baggrund i tallene fra Det Fælleskommunale Løndatakontor.

Dennis Kristensen peger på, at man først for alvor vil se virkninger af de mange kommunale opsigelser, når vi får tal på, hvordan det ser ud ved årets udgang, fordi opsagte medarbejdere med

lange opsigelsesvarsler figurerer i statistikkerne som ansatte, indtil opsigelsesvarslet udløber.

- Dertil kommer forudsigelige stil-

Fraværssamtalen gør folk mere syge

De obligatoriske sygefraværssamtaler, der skal få folk hurtigere tilbage på arbejdet, gør i mange tilfælde de ansatte mere syge. Og folk bliver fyret, hvis de er ærlige

En ud af fire, der har været indkaldt til en såkaldt sygefraværssamtale, siger ligeud, at samtalen "bidrog negativt til, at de kan vende tilbage til arbejdet".

Det viser en undersøgelse fra akademikernes fagforening, Djøf.

Her er man kritisk over for den lovpligtige sygefraværssamtale med chefen, der skal foregå senest fire uger efter første sygedag. Det er nemlig ofte chefen, der er skyld i, at den ansatte bliver sygemeldt og går ned med for eksempel stress.

- Reglerne er rettet mod fysiske sygdomme, og formen passer ikke til ansatte, der går ned med stress eller andre sygdomme begrundet i dårligt psykisk arbejdsmiljø, siger Lars Qvistgaard, formand for de overenskomstan-satte i Djøf.

En af de stressramte djøf'ere, der har været til sygefraværssamtale med chefen, har ikke mange pæne ord om oplevelsen.

- Det var en ubehagelig oplevelse. Jeg var i den grad syg og slet ikke oppe på dupperne til at svare for mig. Men bagefter var jeg lettet over, at den var overstået, siger kvinden, der af hensyn til sin nye arbejdsgiver ønsker at være anonym.

Hun fortalte sin arbejdsgiver, at der var problemer med det psykiske arbejdsmiljø, men chefen virkede ikke lydhør. Få uger efter mødet dumpede et brev ind ad brevsprækken:

- Hvis du ikke møder på arbejde på fuld tid den og den dato, så kunne jeg betragte mig selv som opsagt, siger kvinden, der gerne havde set, at en uvildig person fra for eksempel jobcentret havde deltaget i mødet.

Formand for Stressforeningen, Birgitte Larsen, får daglige henvendelser fra folk, der frygter sygefraværssamtalen, og som søger gode råd til, hvordan de skal klare den.

- Det er grænseoverskridende at skulle sidde over for chefen, især hvis problemet er, at chefen er for dårlig,

eller arbejdsmiljøet er for dårligt. Mange føler en frygtelig flovhed over, at de ikke kunne klare mosten, siger Birgitte Larsen.

I Stressforeningen er erfaringen, at man som sygemeldt skal være varsom med at fortælle sandheden om det dårlige arbejdsmiljø, hvis man vil beholde jobbet.

- Vores erfaring er, at langt de fleste får fyresedlen, hvis de er ærlige, siger Birgitte Larsen.

Af Irene Stelling, *Newspaq*

lingsnedlæggelser og opsigelser i de næste tre år, hvor regeringen vil holde kommuner og regioner i et økonomisk kværltag med den såkaldte nulvækst, som i praksis indebærer minusvækst i antallet af ansatte, siger Dennis Kristensen.

- Samtidig er det en tvingende nødvendighed, at antallet af elever stiger, hvis vi skal kunne sætte uddannede medarbejdere ind som erstatning for de voldsomt mange offentligt ansatte, som på grund af alder forlader de offentligt finansierede velfærds- og serviceområder i de kommende år.

FOA mener også, at DE har fået lønudviklingen for de offentligt ansatte helt galt i halsen. Dennis Kristensen afviser således, at de offentligt ansattes løn løber løbsk på trods af den økonomiske krise.

- Det forholder sig stik modsat. De offentligt ansatte fik et pænt resultat ved de seneste overenskomstforhandlinger, men krisen rammer de offentligt ansattes løn i lige så høj grad som de privatansattes. Det faktum, at de privatansattes løn i en periode gik helt i stå, betyder, at de ansatte i kommuner og regioner kom til at skylde arbejdsgiverne penge. Vi har betalt første afdrag på den gæld ved ikke at få de aftalte lønstigninger i 2010. Andet afdrag på gælden venter på os ved overenskomstforhandlingerne og vil i praksis føre til, at en social- og sundhedsassistent med en månedsløn på 25.000 kr. ikke vil få udbetalt lidt over 300 kr. af de månedlige lønstigninger, som vi aftaler for den kommende overenskomstperiode. De penge bliver i stedet i de kommunale kasser. Måske vil de privatansatte kunne fastholde reallønnen, men for de offentligt ansatte betyder gælden, at reallønnen ikke kan sikres i den kommende tid.

- De offentligt ansatte kommer til at betale en stor del af regningen for den økonomiske krise både gennem afskedigelser og gennem lønsedlen. Jeg ved ikke, om Dansk Erhverv har opholdt sig på en anden planet i de senere måneder. Ellers har DE i det mindste sovet godt og grundigt i timen, siger Dennis Kristensen.

FOA afholder kongres i Odense den 17.-19. november

Snydesigtelser

Det etablerede Danmark med alle folketingets partier – til tider minus Enhedslisten – benytter ofte en beredvillig presse til at skabe sympati for et tilsyneladende hårdt trængt politikorps. Debatteerne blusser jævnligt frem – og stort set altid med en speciel vinkel:

- Hvor er det synd for de stakkels betjente, der ikke en gang har råd til at bosætte sig i Hovedstadsområdet. Samtidig lider de af stress. Der må flere ressourcer til!

I løbet af de seneste relativt få år har deres massive tilstedeværelse på Christiania, kampen om Ungdomshuset og COP 15-mødet trukket tænder ud.

Der har efterfølgende udspundet sig en meget lille debat om virkningen ved politiets chikane af christianitterne gennem en meget lang periode. Indsatsen, som jo var politisk betinget, har åbenlyst ført problemet med euforiserende stoffer ud i andre kvarterer.

Langt de fleste er bekendt med de omfattende ressourcer, politiet belastede samfundet med i forbindelse med COP 15-mødet, men de færreste er klar over, hvor store, unødvendige midler og metoder de benyttede sig af.

Det samme gælder i den grad også kampen om Ungdomshuset, hvor militære enheder i øvrigt også blev benyttet. Den samlede udgift beløb sig til 60-80 millioner kroner, hvor udgifter til retsbehandling og fængselsophold vist ikke er medregnet. Set i lyset af, at en fond forinden havde tilbudt Københavns kommune at overtage Jagtvej 69 for et tocifret millionbeløb, hvilket i øvrigt havde sikret bevarelsen af den historiske enestående bygning, så rabler al fornuft.

Det er de samme politikere, der gang på gang kræver, at disse Rambostyrker sættes i spil, som efterfølgende hyler op om flere ressourcer til korpset. Ikke sjældent skaffer korpset selv med et gedigent proptrækkeri selv midler til statskassen. Således iværksættes jævnligt fartkontrol på

gader, hvor hastighedsbegrænsningen er sat ekstremt lavt, mens de farlige steder går fri. Kontrollerne er simpelthen ikke afstemt med ulykkesstederne. Civile betjente bliver også posteret ved ”fredelige” trafiklys, hvor der stort set ingen tværgående færdsel er. Det er en al for stor fristelse for mange cyklister, der uden at udsætte eget eller andres liv for fare krydser lyset. Og klask, så suger man lige lommen på den studerende eller ligemand.

Disse beløb suser desværre for politiet selv uden om korpsets kasse, som er kendt for at lide af et kronisk, men højt underskud. Den røde bundlinje hjælper etaten da også selv med til at holde i live. Således brugte de på godt tre år 500 millioner på konsulentbistand.

Den sidste politireform trådte i kraft 1. januar 2007. Den skulle med vold og magt blive en succes. Det blev den ikke. Succeskriterierne blev ikke i tilstrækkelig grad opfyldt. Det er heller ikke lykkedes i 2010 at opfylde det antal sigtelsers, som reformen blandt andet bliver målt på. Helt konkret skal politiet rejse mere end 14.000 sigtelsers inden årsskiftet. Det hedder sig, at politiet er i panik. Det kan i virkelighedens verden ikke lade sig gøre.

I den forbindelse har korpset opfundet et nyt begreb, der kan hjælpe dem med at tilfredsstille forligspartierne bag reformen: *snydesigtelser!* Det var ganske vist Ekstra Bladet, der fandt på det for halvanden måned siden, mens Ritzau derefter skulle bruge to uger på at bringe det til torvs.

I stedet for én sigtelse mod en mand, der adskillige gange har misbrugt et dankort, så skal de rejses en sigtelse for hver gang. En lokalformand for en af politiets foreninger fortæller oprigtigt:

- Der er ingen sjæl eller fornuft bag tingene. Kollegerne farer forvirret rundt, og der er naturligvis andre ting, de så ikke når.

Reno

Folkebevægelsen mod EU holder landmøde

'Vi er klar til at give EU modstand'

Fotos:
Folkebevægelsen
mod EU

Fokus på økonomisk selvbestemmelse

Spørg befolkningen om EU's nye magtbeføjelser, lyder budskabet fra Folkebevægelsens landsmøde sidste weekend i oktober

Omkring 200 delegerede og gæster fra ind- og udland var samlet på Jellebakkeskolen i Århus, da Folkebevægelsen mod EU åbnede sit landsmøde, hvor talsperson Ditte Staun bød velkommen.

- EU udvikler sig præcis i den retning, Folkebevægelsen altid har vist og påvist. Her ti år efter, at vi vandt euroafstemningen, kan vi gøre status. Steg renten op gennem loftet? Nej! Ville euroen betyde, at når krisen kradser, ville endnu mere magt blive forsøgt flyttet til Bruxelles for at "styre" og "kontrollere"? Ja! Finansloven skal nu gennem Bruxelles før vores demokratisk valgte Folketing. Og lande, der ikke overholder EU's økonomiske retningslinjer, skal straffes med bøder og sanktioner, sagde Ditte Staun fra talerstolen og oplæste en udtalelse om dette emne, som organisationens forretningsudvalg har vedtaget.

I udtalelsen opfordres Folketinget til at "spørge den danske befolkning, om der forsat skal overføres magt til EU på det økonomiske område".

Stop fiflerierne med euro-undtagelsen

- Vi skal give dem klar besked: Stop fiflerierne med euro-undtagelsen. Stop udsalget af økonomisk beslutningsret til EU, sagde MEP Søren Søndergaard på landsmødet.

Landsmødet i Århus sidste var det første landsmøde efter EU-parlamentsvalget i juni 2009, hvor Folkebevægelsen opnåede sit bedste valgresultat i 15 år, og efter at Lissabon-traktaten trådte i kraft.

I sin tale tog Folkebevægelsens EU-parlamentsmedlem, Søren Søndergaard, skarpt

afstand fra regeringens fiflerier med euro-undtagelsen og den overførelse af økonomisk beslutningsret til EU, som der foregår i øjeblikket. Han pegede på, at befolkningen ikke har godkendt disse skridt. "Vi skal kræve en folkeafstemning".

Søren Søndergaard kritiserede også forslaget om udpegede medlemmer af EU-parlamentet.

"Vi accepter ikke, at det demokratisk valgte EU-parlament bliver et delvist udpeget parlament".

Derfor opfordrede han folkettinget til at afvise EU-forslaget, når det kommer til endelig afstemning den 9. november.

"Man kan ikke være delvist gravid, og vi siger nej til, at man kan være delvist demokratisk".

Søren Søndergaard lykønskede Folketinget med beslutningen om at trodse EU og sige nej til det kræftfremkaldende stof Bispenol A.

"Hvis valget står mellem EU's regler og vores børns sundhed og fremtid, så skal vi altid vælge det sidste".

Talen blev afsluttet med at slå fast, at "vi er klar til at give EU modstand".

Ny ledelse og nye vedtægter

Landsmødet i Århus vedtog også det afgående forretningsudvalgs forslag til nye vedtægter, som bl.a. ændrer forretningsudvalgets navn til landsledelse.

Desuden valgtes den ny landsledelse. Efter Junibevægelsens nedlæggelse repræsenterer Folkebevægelsen mod EU den samlede konsekvente modstand mod Den europæiske Union.

Det afspejledes blandt andet ved, at den tidligere medstifter af Junibevægelsen Niels I. Meyer og medlem af SF Jørgen Grøn valgtes til landsledelsen – sammen med en hel stribe prøvede kræfter i Folkebevægelsen fra alle generationer, indbefattet talsmænd som Ditte Staun Munch Ledet og Rina Ronja Kari.

Folkebevægelsens landsmøde blev afholdt i Århus

Repræsentanter fra TIB Nordjylland og 3F Midtvestsyssel modtog træskoprisen for indsatsen mod social dumping

Ole Krarup kom ind på forsøget på at få folketingets tilslutning til Lissabon-traktaten dømt grundlovsstridig

Udtalelser

Spørg befolkningen om EU's nye magtbeføjelser

Folkebevægelsen mod EU er dybt forarget over, at et flertal af Folketinget tilsyneladende vil sige ja til, at Lissabon-traktaten ændres. Dermed kan EU nemlig etablere en pulje til lande i økonomiske vanskeligheder. Det sker blot 11 måneder efter, traktaten trådte i kraft.

Dette er endnu et led i overførelsen af magt på det økonomiske område fra Folketinget til EU. Pengene til puljen kan kun komme fra medlemslandene, med en yderligere stigning i Danmarks nettobidrag til følge. Et bidrag, der allerede i dag er på over ti milliarder kroner om året.

Derfor opfordrer vi Folketinget til at spørge den danske befolkning, om der forsat skal overføres magt til EU på det økonomiske område.

Forretningsudvalgets udtalelse

Respektér vores euro-undtagelse

Den danske regering har endnu en gang overgivet mere magt til EU. Denne gang drejer det sig om endnu mere indflydelse på vores økonomiske politik. Fremover skal finansloven igennem EU, før Folketinget skal godkende den, og vi skal acceptere bøder og sanktioner fra EU, hvis vi ikke følger EU's økonomiske politik.

Befolkningen er ikke tjent med, at de EU-glade partier endnu en gang forsøger at snige mere EU ind ad bagdøren, når vi allerede flere gange har sagt nej til euroen. Vi kræver, at nej til euroen bliver respekteret!

Udtalelse fra landsmødet

Danmark bør sætte FN's fredsarbejde i Vestsahara over EU's interesser

EU's nuværende fiskeriaftale med Marokko gælder også for den tidligere spanske koloni Vestsahara. Det sker på trods af, at Vestsaharas status ikke er afklaret, og at FN arbejder for en folkeafstemning, der skal afgøre, om Vestsahara er selvstændigt eller en del af Marokko.

Marokko har ikke ret til at sælge ud af Vestsaharas naturressourcer, før der har været en folkeafstemning, kun hvis Vestsahara ender med at blive marokkansk. Og EU har ikke ret til at købe noget, som sælgeren ikke ejer, for det er hæleri.

At EU ignorerer FN's fredsarbejde og behandler Vestsaharas søterritorium som marokkansk, viser, at unionen sætter sine egne økonomiske interesser over det globale fredsarbejde.

Norge og EFTA har takket nej til en fiskeriaftale med Marokko, der inkluderer Vestsaharas søterritorium, hvilket Danmark også burde have gjort, selv om vi er med i EU.

I marts 2011 udløber EU's fiskeriaftale med Marokko. Folkebevægelsen mod EU's landsmøde kræver, at Danmarks regering vil stemme imod en fornyelse af fiskeriaftalen, såfremt den stadigvæk gælder for farvandet uden for Vestsahara. Regeringen må meddele, at aftalen ikke bør gælde for Danmark, såfremt den alligevel måtte blive vedtaget.

Landsmødet pålægger det kommende forretningsudvalg at følge op på sagen, f.eks. ved en henvendelse til regeringen.

Udtalelse fra landsmødet

Irland rammes af EU-dikterede nedskæringer

Den irske regering planlægger nedskæringer på over 112 milliarder kroner for at leve op til de økonomiske regler for euroen.

EU-kommissær for økonomiske og monetære anliggender Olli Rehn har besøgt Irland for at diskutere planlagte nedskæringstiltag med landets finansminister.

Den irske regerings massive nedskæringsplan strækker sig over fire år og betyder budgetnedskæringer dobbelt så store som hidtidigt planlagt.

Således planlægger den irske regering nedskæringer for op til 15 milliarder euro eller hvad der svarer til over 112 milliarder kroner over de næste fire år, for at på den måde sikre at landets økonomi igen er i overensstemmelse med de økonomiske regler for euroen.

Det nordvesteuropæiske euroland er blevet hårdt ramt af finanskrisen og landets budgetunderskud ventes at nå

32 procent af BNP i løbet af i år. Under skuddet omfatter blandt andet massive omkostninger forbundet med redningspakker til de Irske banker.

Lissabon-job nu

Den 3. november gennemførte medlemmer af den irske EU-modstanderorganisation Peoples Movement en protest mod arbejdsgiverorganisationen IBECs konference i kongrescentret i Dublin. Demonstranter brugte IBECs plakater fra folkeafstemningen om Lissabon-traktaten, hvor der står "JA til job" og store bannere med kravet "Vi ønsker Lissabon-job nu!".

- Hvor er Lissabon-jobbene, vi blev lovet af IBEC på tusindvis af plakater? Hvor er de investeringer, de lovede ville flyde, hvis vi accepterede Lissabon-traktaten? spørger sekretær i Peoples Movement Frank Keoghan.

For lidt over et år siden lovede den irske regering guld og grønne skove, hvis befolkningen stemte ja til Lissabontraktaten. I dag står landet over for massive nedskæringer dikteret af EU. Irsk LO har indkaldt til national protestdag den 27. november

- I stedet for de lovede arbejdspladser og investeringer er 60.200 flere mennesker blevet arbejdsløse, siden regeringen og de vigtigste oppositionspartier entusiastisk støttet af IBEC presse-de Irland til et ja til traktaten.

- Deres løfter var ikke andet end et politisk svindelnummer der skulle skaffe et ja til Lissabon. Det er på tide, at arbejdsgiverne i dette land redegør for den måde, hvorpå de pågældende svigagtigt manipulerede med almindelige borgers frygt for at opnå en accept af Lissabon-traktaten, siger Frank Keoghan i forbindelse med aktionen

Kilde: Folkebevægelsen mod EU

EU-Kommissionen vil ikke styrke strejkeretten

Forslag om at styrke strejkeretten i EU's indre marked blev strøget fra reformpakke

På en pressekonference i Bruxelles den 27. oktober præsenterede kommissæren for det indre marked, Barnier, en reformpakke på 50 punkter for det indre marked. Men et forslag om at styrke strejkeretten var strøget af listen efter diskussioner i kommissionen, rapporterer Europortalen.

- Teksten er forandret. I det nye forslag hedder det, at man skal sørge for, at der er respekt for de grundlæggende rettigheder, men der nævnes intet om retten til at strejke, sagde Barniers talsmand, Chantal Dunne, i forbindelse med punkt 29 i planen.

Punkt 29 indeholdt oprindeligt et forslag om en social klausul i lovgivningen om det indre marked for at styrke "retten til kollektive kampskridt og strejke" over for etableringsfriheden. Forslaget var et forsøg på at imødekomme fagbevægelsens gentagne krav

om at rulle EU-domstolens kriminalisering af strejker for lige vilkår for udstationerede arbejder tilbage (bl.a. Laval-dommen).

Men forslaget er nu helt strøget af listen.

På et direkte spørgsmål om, hvorfor strejkeretten er fjernet, gav kommissær Barnier et uklart svar:

- Men strejkeretten eksisterer, sagde Michel Barnier med et grin og så uforstående ud, rapporterer Europortalen fra pressemødet.

Ifølge kommissæren havde punkt 29 givet anledning til diskussioner i kommissionen, men han mente ikke, at forslag til at gå længere i at liberalisere markedet kan gennemføres "uden at respektere chartret for grundlæggende rettigheder i spørgsmålet om sociale kollektive rettigheder".

Den Europæiske Faglige Sammenlutning (EFS) havde ellers set frem til, at EU-kommissionen endelig ville tage problemet op, efter at den såkaldte Monti-rapport havde peget på netop den løsning, som altså nu er opgivet.

Fagbevægelsen mod Unionen

Arbejdsløsheden i eurozonen sætter rekord

Ifølge EU's statistiske kontor Eurostat er arbejdsløsheden i eurozonen nu rekordstor med 10.1 pct. officielt ledige. Det svarer til 16 millioner arbejdsløse.

Allerværst står det til med arbejdsløsheden i Spanien med en arbejdsløshedsprocent i september på 20.8. De laveste tal i EU er i Holland med 4.4 pct og Østrig med 4.5 pct. arbejdsløse. Som bekendt rammer den tårnhøje arbejdsløshed de unge hårdest:

De europæiske tal kan sammenlignes med de amerikanske, hvor arbejdsløsheden i september lå på 9.6 pct.

3 artikler fra Netavisen P77

Danske højrekrigere og deres internationale bagland

Kommunistisk Politik stod under karikaturkrisen i 2006 helt alene med at påvise den internationale sammenhæng Flemming Rose indgik i, da han som kulturredaktør på Jyllands Posten fik lavet og trykt de 12 Muhammed-tegninger, som sænkede Danmarks navn i verden til et lavpunkt. Dengang skrev vi i artiklen 'Afløret: Neocon-mænd bag Jyllands Postens storpolitiske provokation', der påviste Flemming Ross, Lars Hedegaard og andre danske zionistiske højrefolks tætte forbindelser med toneangivende amerikanske 'neokonservative' som Daniel Pipes og andre propagandister af had mod arabere og islam på vegne af det zionistiske Israel.

Vi konstaterede der, at karikaturkrisen var en international storpolitisk intrige og satte spørgsmålstejn ved, hvorvidt den i sidste ende var Flemming Roses egen opfindelse, selvom Rose ifølge myten var eneansvarlig og i

øvrigt uvidende om, at tegningerne ville vække international furore.

Nu er Rose og Hedegaard i færd med selv at gennemhulle den og bekræfte karikaturtegningernes karakter af intrige og provokation. De to herrer er kommet op at toppes om, hvor vidt de på forhånd drøftede sagen og dens mulige følger. Den rabiante zionist Lars Hedegaard vil gerne tage noget af æren for provokationen, mens Rose benægter

alt. Hedegaard er bekendt som formand for det såkaldte 'Trykkefrihedsselskabet', der blev stiftet i 2004 på initiativ af David Gress, Lars Hedegaard, Søren Krarup, Jesper Langballe og Kai Sørlander, og i hvis bestyrelse i dag bl.a. Krarups datter Katrine Winkel Holm sidder.

Vi bringer i det følgende tre artikler om Rose og Hedegaard, deres interne stridigheder og internationale venner, bl.a. fra den zionistiske terroristorganisation Jewish Defense League. De er offentliggjort på den udmærkede netavis P77 - www.p77.dk - hvor bl.a. Margrethe S. Hansen offentliggør sine afsløringer af den ekstreme politiske højrefløjs bedrifter, og derfor systematisk lægges for had af falanksen af rabiante højreblogger, og

**Redaktionen
Kommunistisk Politik**

Var Muhammedkrisen med vilje?

Af Christian Rask

Udgav Flemming Rose og Jyllandsposten de 12 Muhammed-tegninger vel vidende, at der var risiko for ramaskrig i den arabiske verden?

Vi husker alle de chokerende scener fra Muhammedkrisen. Det danske flag brændt af, ambassader angrebet, død over Danmark! blev der råbt. Pludselig var Danmark ikke længere det lille, fredelige land, som andre dårligt nok kunne huske navnet på. Danmark havde mistet sin uskyld.

Gennem hele dette kaos og i årene siden krisen har Flemming Rose stået fast på ét og samme budskab: Jeg vidste ikke, at det ville blive så slemt. Han sagde det til dansk tv, til engelsk tv og til israelsk tv. Med runde, blå øjne, opløftede øjenbryn og åben mund forsikrede han om, at han ikke havde regnet med det, med en mine som én, der

ikke forstod, hvad der foregik.

Og i sin nye bog, passende udgivet i anledning af sagens femårsjubilæum, er budskabet det første, som møder læseren på bagklappen: "Flemming Rose havde ingen anelse om, hvilken global krise der skulle følge, da han en eftermiddag i september 2005 satte sig til tastaturet for at skrive den tekst, som motiverede Morgenavisen Jyllandspo-

stens publicering af 12 Muhammed-tegninger."

Problemet er bare, at Flemming Roses kollega på Jyllandsposten omkring Muhammedkrisen, islameksperten Lars Hedegaard, siger noget andet. I et interview med den stærkt islamfjendtlige, proisraelske amerikanske blogger Pamela Geller fortæller Lars Hedegaard

ard, hvordan Flemming Rose ringede for at tale om tegningerne, før de skulle trykkes. Hedegaard sagde ligeud, at "helvede vil bryde løs", og at reaktionen ville blive "værre end Salman Rushdie". Samtidig var det hans råd at udgive tegningerne, fordi man "ikke skal ligge under for araberne". Det var Flemming Rose enig i, fortæller Hedegaard, og resten, som man siger, er historie, bål og brand.

Det var Netavisen P77, der først bragte afsløringen i artiklen "Djæveln i detaljen, Lars Hedegaard og Muhammed-tegningerne" i sommers, og den er nu taget op af Rune Engelbreth i forbindelse med Flemming Roses nye bog, "Flemming Rose kontra Lars Hedegaard" i hans blog på Politiken.

Flemming Rose svarer:

"Jeg ved ikke, hvad Lars Hedegaard har spist eller drukket, eller om det er jetlag efter en lang flyvetur, men det er usandt fra ende til anden. Jeg rådførte mig ikke med Hedegaard og har aldrig hørt hans påståede forudsigelser om, hvordan muslimer ville reagere på tegningerne."

Hvortil Lars Hedegaard fastholder i artiklen 'Var Jyllands-Posten varskoet på forhånd?':

"[Lars Hedegaard] fastholder i dag, at det er ham, der husker rigtigt, og han ved ikke, hvorfor Rose ikke vil kendes ved samtalen.

»Man kan spekulere endeløst over hvorfor. Jeg kan ikke gøre andet end at sige, at jeg har ikke glemt samtalen, netop fordi den var så vigtig. Jeg burde måske ikke have omtalt samtalen, men jeg ville da gerne slå et slag for Jyllands-Posten og Rose, der har udvist mod,« forklarer Hedegaard."

Hermed er banen kridtet op. De to herrer beskylder hver især den anden for at tale usandt og bedyrer, at de ikke ved hvorfor. Hvordan kan det nu være?

Det kan måske være forståeligt nok, at Flemming Rose vil distancere sig fra Lars Hedegaard. Hvis det er rigtigt, hvad Hedegaard siger, så holder Roses årelange gentagelser af sin uvidenhed om risikoen for ramaskrig i den arabiske verden ikke vand. Hedegaard har også en vane med at give nogle lidt

skarpe udtalelser om, at muslimer voldtager børn, og den slags man kommer i retten for, så der kan måske være grund til at holde sig lidt på afstand fra Lars Hedegaard og hans Trykkefrihedsselskab, hvis man vil være en del af den veletablerede offentlighed.

At Hedegaard er dårligt selskab for Flemming Rose, er faktisk en teori fra Hedegaards eget Trykkefrihedsselskab. I sin anmeldelse af Flemming Roses ny bog kritiserer Helle Merete Brix i selskabets tidsskrift Sappho Rose for helt at fortie Trykkefrihedsselskabets rolle under Muhammedkrisen. Og hun giver selv forklaringen: "Han vil dels stå som manden, der hverken er antimuslimsk eller demagogisk, men blot står fast på demokratiets basale frihedsrettigheder, herunder ytringsfriheden. Samtidig vil han gerne være en del af det gode selskab. Og så er det bedre at citere Stjernfelt end Krarup, bedre at citere Mchagama end Hedegaard."

Hedegaard rejser også rundt i andre lande med Muhammed-tegnere og holder foredrag i de mere rabiate anti-islamiske kredse, det såkaldte Counterjihad-netværk. Så han kan godt have haft en interesse i at fremhæve og understrege betydningen af sin rolle i Muhammedkrisen. Det er der nemlig penge i, når man som anti-islam-foredragsholder besøger en Pamela Geller, der med penge i ryggen fra den amerikanske Israel-lobby afholder konferencer og i det hele taget er et centralt adgangskort til antimuslimske kredse i USA. (...)

På den anden side kan Flemming Rose også have en interesse i at distancere sig mest muligt fra Lars Hedegaard og det Counterjihad-netværk, han omgås, og dét i en grad, så han nægter at huske noget som helst om nogen samtale. For ikke nok med at telefonsamtalen sætter spørgsmålstegn ved Flemmings Roses påstand om ikke at kende risikoen for ramaskrig i den arabiske verden – Flemming Rose har også selv været tæt på nogle af de kategoriske anti-islamister i USA, noget der måske ikke ser så godt ud, når man gerne vil være en del af "det gode selskab", som Trykkefrihedsselskabets tidsskrift skriver.

Rose tog nemlig også selv til USA for at holde foredrag i fortrinsvis neo-konservative grupper, efter at Jyllandsposten besluttede at lade ham arbejde

hjemmefra oven på tegning-sagen. Og her har det ikke kun handlet om tegninger og pæne demokratiske rettigheder som ytringsfrihed, men også om islamisme generelt.

I USA havde Rose et længere arbejde med Ayn Rand-Instituttet, hvor han deltog på konferencer og debattmøder fra 2006 til 2008. Her debatteres ikke bare tegninger og frihed, men også fx hvordan Irans islamiske præstestyre kan væltes. Ayn Rand-Instituttet er kendt for en stærkt uforsonlig holdning til islam og muslimer, går ind for brug af overvældende militær magt og for at ville "gøre en ende på stater, der sponsorerer terrorisme", med alle nødvendige midler. Instituttets stifter, Leonard Peikoff, indrykkede således en helsidesannonce i New York Times med ordene: "Valget i dag står mellem massedød i USA eller massedød i de terroristiske nationer".

Blandt paneldeltagerne findes folk som Robert Spencer og Daniel Pipes, der er helt centrale skikkelser i det amerikanske Counterjihad-netværk.

Flemming Rose sluttede sig også til Pajamas Media og skrev en blog fra 2007 til 2008, der også handler og mere end tegninger og frihed, nemlig også islamisme i almindelighed, med artikler som "Londonistan", "180.000 Muslims in Germany ready to commit violence in the name of Islam", og endelig "Freedom of enquiry?" om en professor og ekspert i tyrkiske folkemord under 1. verdenskrig, der er blevet myrdet af ukendte gerningsmænd i Sverige.

Så Flemming Rose er ikke helt så uafhængig af det dårlige selskab, som han giver indtryk af i sin bog ifølge Trykkefrihedsselskabets anmeldelse. Han har mindst lige så gode grunde til at lyve sig fra fortiden som Lars Hedegaard.

Så det kan være svært at frigøre sig fra den tanke, at Hedegaard og Rose faktisk talte sammen, og at Rose og Jyllands-Posten udgav tegningerne vel vidende, at det kunne risikere at skabe et værre ramaskrig i den arabiske verden end Salman Rushdie.

Også selvom tegningerne, ligesom flyene mod World Trade Center i New York, fik en langt større effekt, end nogen havde forudset.

Trykkeselskabs-formand i samarbejde med terrororganisation

Af Christian Rask, med research af M.S. Hansen

Når Trykkefrihedsselskabets formand Lars Hedegaard og Muhammed-tegneren Lars Vilks holdt foredrag for få uger siden i USA og Canada, var det i samarbejde med en kendt terrororganisation i USA

I starten af oktober tog Lars Hedegaard til USA og Canada for at holde foredrag. Foredragene var særdeles yderliggående selv for Lars Hedegaard, der er kommet i retten for sine udtalelser om, at muslimer voldtager børn. Talernes tema var, at vi lever i en Ny Verdensorden i krig mellem muslimer og andre, hvor normal lovgivning i nogle områder er sat ud af kraft.

I foredraget udtaler Lars Hedegaard blandt andet:

»Vi lever nu i *The New World Order* ... Vi er i krig med islam ... Det her er total krig, indtil en af parterne vinder eller overgiver sig«. Og videre: »Vi skal have ret til at bevæbne os ... Politikere, som modarbejder os, skal fjernes fra deres embede med magt ... De, som har været med til at sætte os i den situation, skal straffes økonomisk og med fængsel«.

P77's journalist og blogger Margrethe S. Hansen satiriserede over krigsretorikken og New World Order-temaet i indlægget 'Lars Hedegaard i krig med islam og The New World Order'. Men det viser sig, at retorikken ikke var til-

fældig. Foredragene var nemlig arrangeret af den voldelige, ekstremistiske organisation Jewish Defense League (JDL). JDL beskrives af FBI som en ekstremistisk og voldelig højreorienteret terroristgruppe, hvis medlemmer ifølge FBI's statistikker har udført ikke mindre end 15 terrorangreb i USA.

Både på JDL's website og på plakater annonceres arrangementet som præsenteret af JDL og arrangeret af JDL Canada, Toronto Zionist Council, David Horowitz Freedom Center og Lars Hedegaards eget International Free Press Society, den internationale version af Trykkefrihedsselskabet.

I kølvandet på angrebene mod World Trade Center planlagde to medlemmer en terrorbombning af det arabisk-amerikanske kongresmedlem Darell Issa, ligesom de planlagde angreb på King Fahd-moskeen i Californien.

JDL, der blev stiftet i 1968 under mottoet »At beskytte jøder mod antisemitisme med alle nødvendige midler«, er

også blevet forbundet med bombedrabet på den arabisk-amerikanske aktivist mod diskrimination Alex Odeh i 1985.

Lars Hedegaard skriver på Trykkefrihedsselskabets website under overskriften 'Besøg i den ny verdensorden', hvordan hans og Muhammed-tegneren Lars Vilks' foredrag var omgivet af særdeles høj sikkerhed:

»Allerede da Lars Vilks og jeg steg ud af flyet i Philadelphia den 29. september, fik vi et bevis på, at vi lever i en ny verden – en verden, hvor demokratiske stater stadig har fine formuleringer om ytringsfrihedens ukrænkelighed i deres forfatninger, men hvor dagsordenen bliver sat af kræfter, der vil friheden til livs, og som er villige til at bruge alle midler, inklusive mord, for at nå deres mål.

Da vi var kommet to skridt ud af flyet, blev vi omringet af et større opbud af politifolk fra lufthavnspolitiet, FBI, Philadelphias politikorps samt civilklædte medlemmer af specialstyrken SWAT (Special Weapons and Tactics), let genkendelige ved, at de alle ligner sværvægtsboksere og går med pistoler, der ville have gjort Clint Eastwood misundelig.«

I Hedegaards optik blev opbuddet af sikkerhed taget som udtryk for den muslimske fare. Det blev ikke nævnt, at den høje sikkerhed måske kunne skyldes, at arrangementet blev afholdt af en terrororganisation.

P77 har kontaktet Lars Hedegaard for at høre, hvorfor han samarbejder så direkte med en terrororganisation.

Justitsministeren skal på banen

Af Christian Rask

Kamal Qureshi: Jeg er rystet over linket, hvis det passer. Og jeg vil bede justitsministeren om at gå ind i sagen

Netavisen P77 kunne for få dage siden dokumentere, at Trykkefrihedsselskabets formand, Lars Hedegaard, til arrangementer i USA og Canada tjener

penge ind til organisationen Jewish Defense League, som FBI karakteriserer som en "voldelig ekstremistisk højreorienteret terroristgruppe". Hedegaards internationale trykkefrihedsselskab fremtræder med logo som deltagende organisation bag et JDL-arrangement, hvor han sammen med den svenske Muhammed-tegner Lars Vilks var hovedattraktion. Han leverede her en tale om, vi lever i en Ny Verdensorden i krig mod islam, hvor der må gribes til

våben og politikere fjernes med magt. Hedegaards forbindelse til organisationen JDL får nu Socialistisk Folkepartis Kamal Qureshi til at tage sagen op: »Jeg er rystet over linket, hvis det passer. Og jeg vil bede justitsministeren om at gå ind i sagen.«

Jewish Defense League beskrives af FBI som ekstremistisk og voldelig højreorienteret terroristgruppe i rapporten 'Terrorism 2000/2001' fra det amerikanske justitsministerium.

Samme rapport beskriver, hvordan to medlemmer af det »ekstremistiske Jewish Defense League blev arresteret i færd med at lægge sidste hånd på planer om angreb mod King Fahd-moskeen i Culver City, California, og den lokale kongresmand Darrell Issa«. Den dramatiske historie fik opmærksomhed i medierne og førte til den ene af terroristernes tilståelse, efter at den anden havde begået selvmord.

FBI har også sat samme gruppe i forbindelse med et bombedræb på antidiskriminationsaktivisten Alex Odeh i 1985.

Så sent som i 2004 omtaler talspersoner fra FBI i forbindelse med kongreshøringer JDL som »en kendt voldelig ekstremistisk jødisk organisation« og »en ulovlig (eng. proscribed) terroristgruppe«. Det skriver Wikipedia, der også citerer det amerikanske energiministeriums opsummering i 1986:

»Jewish Defense League har i mere end et årti været en af de mest aktive terrorgrupper i USA ... JDL-operationer har siden 1968 dræbt syv personer og såret mindst 22. 39 % af målene var forbundet til Sovjetunionen; 9 % var palæstinensiske; 8 % var libanesiske; 6 % ægyptiske; 5 % franske, iranske og irakiske; 1 % polske og tyske, og 23% var ikke forbundet til nogen stater. 62 % af alle JDL- aktioner er rettet mod ejendom, 30 % mod virksomheder, 4 % mod akademikere og akademiske institutioner, og 2 % mod religiøse mål.«

(Department of Energy, Terrorism in the United States and the Potential Threat to Nuclear Facilities, R-3351-DOE, January 1986, pp. 11-16)

I 2008 blev T-shirt-firmaet Fighters+Lovers dømt i Østre Landsret efter straffelovens paragraf 114 ("terrorloven") for at have solgt T-shirts og sendt overskuddet videre til PFLP og FARC.

Amerikanske organisationer figurerer ikke på USA's terrorliste, fordi den kun omfatter udenlandske organisationer og grupper. FN's og EU's terrorlister er etableret med henblik på at gennemføre foranstaltninger vedtaget af FN's Sikkerhedsråd og omfatter således heller ikke amerikanske organisationer.

Enkelte forkortelser og redaktionelle ændringer ved Kommunistisk Politik

Erhvervselitens hemmelige globale tænketanke

Af Andrew Gavin Marshall

Andrew Gavin Marshalls oplæg ved lanceringen af bogen "The Global Economic Crisis: The Great Depression of the XXI Century"

Vi står nu på randen af "Den Store Globale Gældskrise" finansielle afgrund, hvor lande, der er nedsunket i ekstrem gæld, begynder at gennemføre hårde finansstramninger for at mindske deres underskud. Det vil i sidste ende resultere i et systematisk globalt socialt folkemord, da middelklassen forsvinder og de sociale fundament, hvorpå nationer hviler, fejes af bordet. Hvordan er vi havnet der? Hvem bragte os derud? Hvor fører vejen hen? De spørgsmål vil jeg i korte træk forsøge at svare på.

Fed: Centralbankssystemet

Hjertet i det globale politiske system er centralbankerne el. nationalbankerne. Nationalbankerne har ansvar for at trykke nationens penge og fastsætte udlånsrenten, og derigennem afgøre valutaens værdi. Dette burde uden tvivl være et privilegium for enhver national regering, men imidlertid er nationalbanker af en særlig bedragerisk natur. De er indhyllet i regeringsmæssig autoritet, mens de i virkeligheden er ejet privat af verdens store globale banker og derfor profitsøgende institutioner. Hvordan får nationalbankerne profit? Svaret er enkelt: Hvordan får alle banker profit? Renter på gæld. Lån gives, renter fastsættes og profiteres høstes. Det er gældens system, den imperialistiske økonomi som bedst.

I USA underskrev præsident Woodrow Wilson i 1913 'Federal Reserve Act' og indførte Fed-systemet (den amerikanske centralbank, overs) med en bestyrelse i Washington udpeget af præsidenten, men hvor den reelle magt lå hos 12 regionale banker, hvoraf den mest betydningsfulde var New Yorks Føderale Reserve Bank. De regionale Fed-

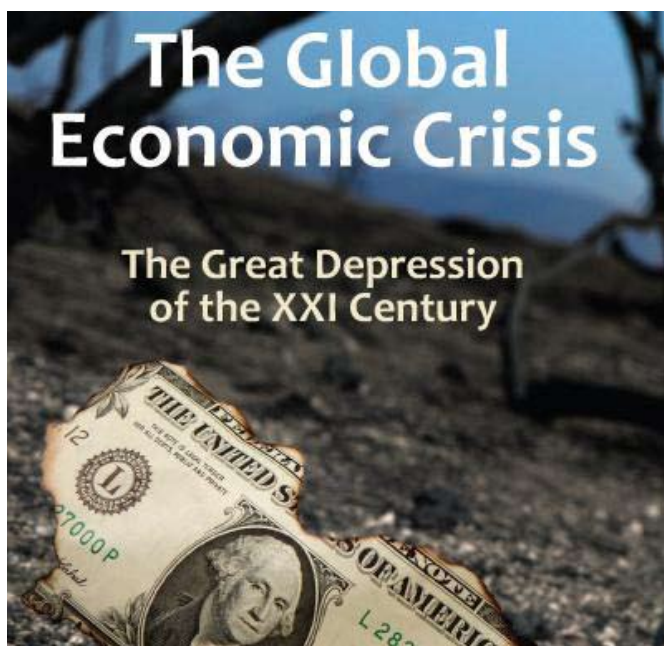
banker var private, ejet via aktieandele af de store banker i de enkelte regioner, der valgte bestyrelsesmedlemmer til at repræsentere dem, og derefter delte magten med centralbankbestyrelsen i Washington.

I starten af 1920'erne blev Rådet for Udenrigspolitiske Forbindelser (*Council on Foreign Relations*) oprettet i USA som den første udenrigspolitiske tænketank, domineret af de magtfulde bankinteresser. I 1930 dannedes Banken for internationale besiddelser (BIS) for at styre afbetalinger fra den tyske krigsgæld. Men BIS havde også en anden rolle, der er meget mindre kendt, men meget mere betydningsfuld. Det var at spille rollen som "koordinator for centralbanksoperationer verden over". I realiteten som nationalbank for nationalbankerne, hvis operationer holdes 'strengt fortrolige', som historikeren Carroll Quigley skrev:

"Finanskapitalens mægtige har et andet og vidtrækkende mål. Intet mindre end at skabe et globalt system af finansiell kontrol på private hænder, som er i stand til at dominere det politiske system i ethvert land og i hele verden som sådan. Dette system skulle kontrolleres på feudal vis af verdens nationalbanker, som skulle optrædes samlet, med hemmelige aftaler nået ved løbende private møder og konferencer. Toppen af dette system skulle være BIS - Banken for Internationale Besiddelser - i Basel, Schweiz, en privat bank, ejet og kontrolleret af verdens nationalbanker, der selv er private selskaber".

Bilderberg

I 1954 dannedes Bilderberg Gruppen som en hemmelig tænketank, bestående af eliten - den intellektuelle, finansielle, politiske, i erhvervslivet, militæret og medierne - i Vesteuropa og Nordamerika med prominente bankfolk såsom David Rockefeller og europæiske kongelige såsom Hollands kongelige familie. Sidstnævnte er de største aktiebiddere i Royal Dutch Shell, hvis admi-

nistrerende direktør deltager i alle møder. Denne gruppe på 130 personer fra eliten mødes hvert år hemmeligt for at diskutere og debattere globale spørgsmål og opstille generelle mål og udarbejde dagsordener til forskellige møder. Gruppen blev i første omgang dannet for at fremme europæisk integration. På mødet i 1956 diskuteredes europæisk integration og fælles valuta. Faktisk fortalte den nuværende formand for Bilderberg Gruppen til de europæiske medier sidste år, at euroen blev debatteret i Bilderberg Gruppen.

I 1973 skabte David Rockefeller, formand og administrerende direktør for Chase Manhattan Bank, og formand for Rådet for Udenlandske Forbindelser samt medlem af Bilderberg Gruppens Styrelse, *The Trilateral Commission* sammen med akademikeren Zbigniew Brzezinski. Samme års olieprischok udløste et væld af oliepenge, der blev drøftet på Bilderberg-mødet godt 5 måneder inden oliechokket. Pengene blev ledt gennem vestlige banker, der derpå udlånte dem til tredje verdens lande, der havde et desperat behov for lån til at finansiere industrialisering.

Da Jimmy Carter blev præsident i 1977 udnævnte han over en snes medlemmer af Den tresidige Kommission til sit kabinet, indbefattet ham selv og naturligvis Zbigniew Brzezinski, som jo var hans nationale sikkerhedsrådgiver. I 1979 udnævnte Carter David Rockefellers tidligere hjælper og ven Paul Volck-

er, som havde haft forskellige stillinger i New Yorks Føderale Reserve Bank og i det amerikanske skatteministerium, og som også tilfældigvis var med i Den Tresidige Kommission, som centralbankchef.

Da endnu et oliechok fulgte i 1979 besluttede Volcker at hæve renten fra 2 % i de sene 70'ere til 18 % i de tidlige 80'ere. Effekten var, at udviklingslandene pludselig måtte betale en ublu rente af deres lån. I

1982 meddelte Mexico, at man ikke længere kunne betale renterne, at man ophørte med gældbetalingerne. Det udløste 1980'ernes *gældskrise* med nationer i Latinamerika, Afrika og dele af Asien, der kollapsede under gældsbyrden

IMF og Verdensbanken: Krisens forspil

Det var Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, der kom til den tredje verdens 'assistance' med deres '*strukturtilpasningsreformer*', som tvang de bistandssøgende lande til at privatisere al statsejet industri og ressourcer, devaluere deres valuta, liberalisere deres økonomi, demontere sundheds-, uddannelses- og sociale ydelser. Det førte i sidste ende til genkolonisering af den tredje verden, da multinationale vestlige selskaber og banker opkøbte alle deres aktiver og ressourcer. Det skabte også i sidste ende betingelserne for socialt folkemord med spredningen af massearmod og fremvæksten af korrupte nationale eliter, som var parate til at tjene de vestlige elitors interesser. Folket i disse lande protesterede, skabte uro og gjorde oprør, og staten slog det ned med politi og militær.

I Vesten oplevede firmaer og banker hastigt voksende rekordprofitter. Det var i den æra, hvor udtrykket '*Globalisering*' dukkede op. Mens profitterne steg, steg reallønnen i Vesten ikke. For

stadig at kunne forbruge i en økonomi, hvor priserne steg, måtte folk sætte sig i gæld. Derfor betegnede denne æra en stigning i kredittort til at stimulere forbruget, og middelklassen blev en klasse baseret totalt på gæld.

I 1990'erne blev '*Den nye verdensorden*' født, hvor Amerika beherskede den globale økonomi, og hvor frihandelsaftaler begyndte at integrere regionale og globale markeder til gavn for de globale banker og firmaer, og økonomien domineredes af spekulation.

Global krisestyring

Den globale økonomiske krise opstod som resultat af årtiers global imperialism, i dag kendt som 'globalisering' og af den hensynsløse vækst i spekulation, derivater og gældsekspllosionen. Mens den økonomiske krise bredte sig, kautionerede verdens lande, og særligt USA, for de store banker (som ville være gået konkurs på grund af korrupsion og grådighed), og nu har Vesten grundlæggende privatiseret bankernes profit, men socialiseret risikoen.

Med andre ord har nationerne købt gælden af bankerne og lader befolkningen betale den.

Folk er imidlertid opslugt af deres personlige gæld i et sådant omfang, at den gennemsnitlige canadiers gæld er på 39.000 dollars, og de studerende uddanner sig til et jobløst marked med en gæld på titusinder eller hundredtusinder af dollars, som de aldrig kan betale. Derfor står vi nu over for en global gældskrise.

For at bestyre den økonomiske krise dannedes G20 som et større internationalt forum for samarbejde imellem de 20 største økonomier i verden, indbefattet store udviklings- eller vækstøkonomier som Indien, Brasilien, Sydafrika og Kina. Ved starten på den finansielle krise begyndte Kinas og Ruslands centralbanker at kræve etablering af et en ny global valuta til at erstatte den amerikanske dollar som verdens reservevaluta. Dette forslag støttedes af FN og Den Internationale Valutafond. Det skal dog noteres, at de kinesiske og russiske nationalbanker samarbejder med de vestlige via Banken for Internationale Besiddelser BIS. Præsidenten for den

europæiske centralbank, Jean-Claude Trichet, har for nylig udtalt, at det var det principielle forum for ”styring af nationalbankernes samarbejde”, og at G20 er ”den vigtigste gruppe til global økonomisk styring”.

I 2009 fastslog IMF, at BIS ”er det centrale og det ældste knudepunkt for koordinering af globale styringsarrangementer”.

EU’s præsident, der blev udnævnt til stillingen efter at have deltaget i et Bilderberg møde, proklamerede 2009 som det ”første år med global styring”. Bilderberg-mødet i 2009 udtrykte ønsket om at skabe en global finansinstitution eller global nationalbank til at styre verdens økonomi. I 2009 - faktisk før Bilderberg mødet - satte G20 skub i planer om at gøre Den Internationale Valutafond til en global nationalbank af en slags, der kan udstede og endog trykke sin egen valuta, kaldet Særlige Trækningsrettigheder (*Special Drawing Rights, SDRs*), som fastlægges i forhold til en stribe valutaer. I maj 2010 udtalte den administrerende direktør for IMF, at ”krisen er en gunstig mulighed”, og at selvom særlige trækningsrettigheder var et skridt i den rigtige retning, så var der i sidste ende brug for en ”ny global valuta udstedt af en global nationalbank med robust styring og med institutionelle grene”. Vi ser altså en proces i gang for oprettelsen af en nationalbank og en global valuta, der er totalt uden for noget lands eller folks kontrol, og totalt kontrolleret af de globale bankinteresser.

Socialt folkemord

I 2010 blev Grækenland kastet ud i en dyb krise, en krise, der nu spredes ud over Europa, til England og eventuelt

Japan og USA. Ser vi på Grækenland, ser vi karakteren den globale gældskrise. Gælden skyldes til store europæiske og amerikanske banker. For at betale renter af gælden, måtte Grækenland låne i den europæiske centralbank og Den Internationale Valutafond. Disse tvinger Grækenland til at indføre hårde økonomiske nedskæringer som betingelse for lånene, tvinger landet til at begå socialt folkemord. Imens spekulerer de store banker i Amerika og Europa i den græske gæld og kaster landet ud i en stadig dybere økonomisk og social krise. Lånene ydes til at betale renter og har kun den virkning at øge den samlede gæld, da nye lån er ny gæld. Derfor er Grækenland fanget i den samme gældsfælde, som genkoloniserede den tredje verden.

På det nylige G20 møde i Toronto endes verdens stormagter om at føre en stram finanspolitik – eller med andre ord at begå begå socialt folkemord - i deres egne lande, i et veritabelt globalt strukturtilpasningsprogram.

Så vi vil nu se begyndelsen til *Den Store Globale Gældsdepression*, hvorunder vestlige og globale stormagter barberer sociale udgifter væk og skaber massearbejdsløshed ved at afmontere sundhed, uddannelse og sociale ydelser. Desuden vil den statslige infrastruktur - som veje, broer, lufthavne, havne, jernbaner, fængsler, hospitaler, strømforsyning og vand - blive privatiseret, så de multinationale selskaber og banker vil eje samtlige nationale aktiver. Samtidig vil skatterne stige dramatisk til niveauer, der aldrig før er set. BIS siger, at renterne bør stige på samme tid. Det vil bevirke, at betalingen af renter på gæld dramatisk vil stige både på nationalt og individuelt plan, og tvinge regeringerne til at vende sig imod Den Internationale Valutafond for at få nye lån - sandsynligvis i form af den nye globale reservevaluta - blot for at betale renter og vil på denne måde

Fra generalstrejken i Spanien 29. september 2010

optage mere gæld. Selvfølgelig vil middelklassen samtidig se sin gæld forfalde, og da middelklassen kun eksisterer som en illusion, vil illusionen forsvinde.

Byer, landsbyer og stater over hele Amerika griber allerede til drastiske skridt for at mindske deres gæld som at lukke brandstationer, nedtrappe afhentning af affald, slukke for gadebelysning, stoppe for busydelser og offentlig transport, nedskære bibliotekernes åbningstider eller lukke dem helt. Skoledistrikter skærer ned på skoledagens længde, skoleugen og skoleåret. Samtidig sker der en dramatisk forøgelse af omfanget af privatisering eller ”offentligt-privat” partnerskab, hvor selv biblioteker privatiseres.

Advarsler om social uro

Intet under, at Den Internationale Valutafonds administrerende direktør i denne måned advarede om, at Amerika og Europa, der står midt i den værste jobkrise siden Den Store Depression, står overfor ’en eksplosion af social uro’. Europa har netop oplevet en bølge af masseprotester og social uro i opposition til nedskæringsbølgen, med en generalstrejke i Spanien, der omfattede millioner, og en march til EU-hovedkvarteret i Bruxelles med næsten 100.000 deltagere.

Når den sociale uro breder sig, vil regeringerne sandsynligvis reagere - som vi så det i tilfældet G20 i Toronto - med undertrykkende politistatsmetoder. Her ses den reelle betydning af fremvæksten af *Homeland Security*

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV
www.kpnet.dk

States (dvs stater under terrorlovgivning, KP) som ikke er skræddersyet til at beskytte folk mod terrorister, men til at beskytte de magtfulde mod folket.

Så selvom udsigterne aldrig har været mere dystre, er der et svagt men voksende lys af håb, i det som Zbigniew Brzezinski har kaldt den største trussel mod elitens interesser overalt: *Den globale politiske opvågning*. Den globale politiske opvågning repræsenterer den kendsgerning, at for første gang i menneskets historie er menneskeheden politisk vågen og i bevægelse, aktive og bevidste, og er generelt, som Zbigniew Brzezinski forklarer, bevidste om globale ulighed, udbytning og mangel på respekt.

Denne opvågning er stort set en følge af informationsrevolutionen, der således afslører globaliseringsprojektets modsigelsesfyldte natur. Mens man globaliserer magt og undertrykkelse, så globaliserer man også bevidsthed og modstand. Opvågningen er den største trussel mod rodfæstede eliteinteresser overalt. Opvågningen, der allerede har slået rod i det globale Syden, som allerede længe har været udsat for udbytning og ødelæggelse, er nu i gang i Vesten og vil vokse i takt med, at økonomierne forvitrer. Når middelklassen indser, at deres forbrug var en rigdomsillusion, vil man søge svar på, hvad der skete, og kræve reelle reformer. Ikke Wall Street designerreformer fra Obama Inc., men reelle, inspirerede og magtfulde reformer.

I 1967 holdt Martin Luther King en tale, hvor han gik mod Vietnam-krigen og det amerikanske imperium og fastslog:

"Det ser ud som om vi er på den forkerte side af en verdensrevolution".

Så for mig ser det ud som om tiden er inde til at det ændrer sig.

Andrew Gavin Marshall er tilknyttet som forsker ved Centre for Research on Globalization (CRG). Han er sammen med Michel Chossudovsky medudgiver af bogen "The Global Economic Crisis: The Great Depression of the XXI Century."

Oversættelse og mellemoverskrifter ved Kommunistisk Politik

APK's hilsen til PCE(M-L)'s 2. kongres

Kære kammerater

Jeres kongres, der finder sted midt i en af kapitalismens dybeste økonomiske kriser, er en vigtig begivenhed for såvel jeres eget parti som hele den marxistisk-leninistiske bevægelse. Arbejderklassen verden over bliver i disse år forsøgt presset længere og længere ned, og ikke mindst i Vest- og Sydeuropa opleves en proportionel forværring i levestandarden for denne vores klasse og dens nærmeste allierede i samfundets lavere lag, og ikke mindst de nuværende og kommende ungdomsgenerationer.

I hele verden har kapitalen indledt en massiv offensiv mod arbejderklassen under krisen, og i EU tager den form af koordinerede angreb på arbejderne, af en skærpet nyliberal økonomisk politik og en mere reaktionær politik.

Nødvendigheden af stærke marxistisk-leninistiske partier fremstår kun endnu tydeligere under disse kapitalismens tilbagevendende kriser, der bliver brugt som udgangspunkt for en offensiv mod arbejderne, ungdommen og folkene.

Vi følger fra Danmark med stor opmærksomhed jeres kamp mod nedskæringerne i Spanien, generalstrejken og mobiliseringen af arbejderklassen. Vores hilsen til jeres kongres er også vores støtte til jeres kamp for den tredje republik, 'vores republik', i Spanien.

I Danmark kæmper vi også indædt mod kapitalens mange angreb, både den åbent borgerlige lejrs nedskæringer i den offentlige sektor, og den reformistiske lejrs politik om at hæve arbejdstiden. Vi kæmper også mod krigspolitikken og NATO-medlemskabet, som har støtte i begge disse lejre.

Jeres kongres giver os nyt mod i vores kamp og den bekræfter vores fælles kamp for et andet samfund, et socialistisk samfund bygget op omkring Marx', Engels, Lenins og Stalins lære om marxismen, videnskaben om samfundets omvæltning ved revolution og arbejderklassens magtovertagelse og opbyggelsen af proletariatets diktatur.

Stiftelsen af jeres parti, et marxistisk-leninistisk parti i Spanien, var et stort skridt for den marxistisk-leninistiske bevægelse i Europa og i verden.

Vi er ikke i tvivl om, at denne kongres vil betyde endnu et skridt fremad for vores bevægelse.

Leve den spanske arbejderklassens kamp

Leve PCE(M-L)'s kongres

Leve den proletariske internationalisme

Leve marxismen-leninismen

Kvinder, hold fri resten af året!

Når nu kvinder tjener 18 procent mindre end mænd, så er det også rimeligt, at de arbejder 18 procent mindre – det vil sige holder fri fra 1. november og resten af året.

Eller sådan burde det være. Det mener HK, FOA, Socialpædagogerne og 3F.

- Det er et problem, som skal løses. Kvinder skal selvfølgelig have samme

løn som mænd, hvis de udfører samme arbejde, siger forbundssekretær Claus Jørgensen, 3F.

Socialpædagogernes formand påpeger, at det stadig er bedre lønnet at arbejde inden for typiske mandefag end kvindefag:

-100 kr. i timen. Så meget mere tjener diplom-ingeniøren, der arbejder med byggesager, end socialpædagogen,

der arbejder med menneskeskæbner. Lønforskellen viser, at samfundet systematisk favoriserer arbejde med søm og skruer frem for sundhed og sociale indsatser, siger Kirsten Nissen, formand for Socialpædagogerne.

Og i HK ønsker man, at ligelønsloven skal laves om:

- Det er direkte pinligt, at ligelønsloven fra midten af 70'erne stadig ikke virker. Derfor skal den selvfølgelig laves om. Det skal være lovpligtigt for alle virksomheder med ti eller flere ansatte at lave kønsopdelte lønstatistikker. Mere åbenhed om løn vil gøre det sværere at diskriminere, siger næstformand for HK, Mette Kindberg, og opfordrer samtidig kvinderne til at tale mere om løn på deres arbejdsplads.

Forbundsformand for FOA mener, at budskabet om at holde fri resten af året er en symbolsk måde at give kvinderne ligeløn på:

- To måneders mindre kvinde-arbejde, og vupti, så har vi ligeløn. Nej, det er selvfølgelig ikke en rimelig løsning, at kvinderne arbejder mindre, men det er en god illustration af et helt urimeligt problem. Løngabet mellem mænd og kvinder har ikke rykket sig nævneværdigt de sidste 30 år. Vi kan ikke vente yderligere 30 år. Så måske er det snart på tide, at der bliver taget andre og skrappe midler i brug, siger Dennis Kristensen, formand for FOA.

Århus vartegn lyser irgrønt

Århus vartegn lyser irgrønt

Hele diskussionen om byen skal staves med aa eller å

Jeg synes det er en fejl at bruge et ukendt antal millioner kroner på at skifte byskiltene ud

Pengene kan bruges bedre på kerneopgaver kommunen forsømmer

Kan det ikke være op til hver enkelt hvordan man staver byens navn

Det er jo symbolpolitik alligevel

Ligesom da lys skifte mændene skulle skiftes ud med damer

Det er så inderligt ligegyldigt

Kvinderne får ikke det samme i løn som mændene uanset hvor mange lyskryds og fodgængerovergange hvor bukserne er skiftet ud med kjoler

Der skal lovgivning til

Det andet er symbolpolitik og penge ud af vinduet

Tomas Dalgaard

Frü

*og uafhængig,
og så meget af begge dele,
at de danske medier køber sig info
af amerikanske nyhedskilder -
så man står sig godt med -
og ikke kommer på tværs af
verdens største imperialisme
verdens største militærmagt -
ved at udtrykke selvstændige
meninger og holdninger -
Denne selvudslettelse og
underdanighed har altid kendetegnet
den borgerlige danske presse.*

N.B.

Støt

Kommunistisk Politik

Hold Netavisen på nettet

Giv et bidrag

Bankkonto

1551 - 166 34 271

Menneske, hvem er du?

Et brunt og gråt slør forhindrer mig i at se klart. Somme tider kommer det indefra – et raseri fremprovokeret af modbydelige menneskefjendske tiltag. Andre gange kommer det udefra som et camouflageflaget udspremt af ”den herskende mening” og mainstream-medierne.

Danmark bevæger sig ind i en gråbrun zone, der får mig til at tro, at vi lever sidst i trediveerne i sidste århundrede, og får alle advarselssignalerne til at signalere FARE!

Et par eksempler fra de sidste 14 dage:

På en høring om fattiges vilkår i anledning af fattigdomsåret blev de handicappedes vilkår beskrevet ud fra en blinde synsvinkel. I 1965 var omkring 35 % af blinde og svagsynede i arbejde og kunne forsørge sig selv. I dag er der 2 %, der forsørger sig selv, og en meget stor del af en årgang får ikke folkeskolens afgangseksamen. Der har i mange år været samlet stor ekspertise og specialviden om behandling og hjælp til de enkelte handicaptyper på landsplan. Det blev afskaffet med kommunalreformen, og de enkelte kommuner skal nu selv påtage sig opgaverne, trods det, at der i mange kommuner kun er ganske få personer med de specielle behov. Det vil sige at en meget stor del af de handicappede er henvist til offentlig forsørgelse for livstid, eller sagt på en anden måde udelukket af samfundet og bedømt uegnede.

Ifølge lovforslag L37, der behandles i dag den 9.11., om ændring af udlændinge- og integrationsloven kan der gives opholdstilladelse til ”en uledsaget udlænding under 18 år, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens personlige forhold, er særlige grunde til at antage, at udlændingen ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling, og hvis der er grund til at antage, at udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland vil være uden familiemæssigt netværk eller uden mulighed for ophold på et modtage- og omsorgscenter og dermed vil blive stillet i en reel nødsituation. Opholdstilladelsen kan ikke forlænges ud over udlændingens fyldte 18. år”

Det betyder, så vidt jeg kan se, at et barn kan blive parkeret på et flygtningecenter, til det bliver 18 år, og så sendt tilbage til det land, hvor det ikke har noget netværk. Fængsling og tortur, kalder jeg det.

I børnerådets høringssvar hedder det således også, at lovforslaget ”ikke har fokus på børns og unges tarv og rettigheder, men i højere grad har et ønske om ”at begrænse indrejseantallet af uledsagede børn og unge”. Foreningen Børns vilkår skriver bl.a.: ”Børns Vilkår er af den opfattelse, at forslaget er i strid med to af Børnekonventionens mest betydningsfulde artikler. Artikel 6, som byder staten i videst muligt omfang at sikre barnets overlevelse og udvikling. Og artikel 3, som påpeger, at i alle foranstaltninger vedrørende børn skal barnets tarv komme i første række.” Og Dansk flygtningehjælp skriver: ”Udsigten for en mindreårig til at skulle rejse

tilbage til hjemlandet, når de bliver 18 år, medmindre man kommer igennem det meget lille nåleøje (...), vil for mange være ensbetydende med usikkerhed, frygt og manglende fremtidsperspektiv.”

Og så er der i nat indgået et finanslovsforlig, hvor DF er kommet igennem med så skræmmende krav til familiesammenføring af ægtefæller, at jeg ikke tøver med at sige, at staten indfører tvangsægteskaber. Gift dig med en, der er noget værd for den danske stat, det kan f.eks. sammenlignes med det, man i gamle dage kaldte standsægteskaber. Nu er det bare staten og ikke familien, der vurderer, om han/hun er ”god nok”. Så meget for den fri vilje og friheden til at tage vare på sit eget liv.

Det er som jeg sagde i indledningen: et camouflageflaget, der dækker over virkeligheden for arbejderklassen i dagens Danmark: Arbejd, arbejd og arbejd, eller du er kasseret. *GBe*

OKTOBER

Bogcafé, Galleri,
Trykkeri
Egilsgade 24, 2300 S

Åbningstider:
ma-to 16-18

Bogudsalg

Ma-fr 22.-26. november
kl. 15-18

Fyld posen for 20 kr
øvrige bøger nedsat med
10-20%

Marx og Lenin,
progressiv
skønlitteratur,
vinyl, galleri,
Københavns største
udvalg af digte

OKTOBER BOG BUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag til torsdag 16-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Indoktrinering af (a) Jazeera

Indspark fra DKU

Den aldrende DF-leder Pia følte under ghetto-debatten sin position som "vidtgående" truet, og slyngede et krav ud om forbud mod paraboler, der modtager arabisk-baserede kanaler. For som hun sagde til Berlingeren den sidste dag i oktober:

"Al Jazeera og al Arabiya er indoktrinering fra den mellemøstlige verden. Det er sindelagskontrol, når man bliver indpodet et had til den verdensdel, man bor i".

Det er altid lidt interessant at undersøge Pia's påstande; det kræver tit en ekstraordinær tolkning af virkeligheden at nå til samme konklusion. For dem af os der ikke har lært arabisk, tilbyder Al-Jazeera nyhedsdækning på engelsk - og heldigvis er der ifølge dansk-ægyptisk dialoginstitut i Cairo ikke nogen nævneværdig forskel på den arabiske og engelske del.

شبكة الجزيرة
ALJAZEERA NETWORK

Al-Jazeeras hjemmeside tilbyder bl.a. en dokumentar-serie under temaet "Working Man's Death", der undersøger vilkårene for ufaglært arbejdskraft i teknologiens tidsalder. Det er f.eks. historier om 'selvstændige' minearbejdere i Ukraine, svovl-samlere i Indonesien og skibsophuggere i Pakistan. Altså historier om hårdtarbejdende arbejdere i hele verden.

En anden historie, der bliver dækket af den arabiske kanal, er oliekatastrofen i den mexicanske golf, der forsvandt fra danske medier efter BP fik proppet lækken. Befolkningen langs golf-kysten er blevet udsat for store mængder kemikalier, dels olien og dels de opløsningsmidler, BP spredte for at stoppe olien. Myndighederne i Washington er til-

fredse med BP's oprydning, mens flere og flere langs kysten bliver syge. Altså en historie om stor-kapitalens holdning til almindelige folk.

En tredje historie er om Irak. En amerikansk historiker spørger i en kommentar om de lækkede krigsarkiver: "Vil amerikanere, briter, irakere og andre der har lidt så meget under konsekvenserne af den vestlige invasion af Irak, rette deres vrede mod de kræfter der har manipuleret dem i [krig]?"

Altså en historie om imperialismens krige og modstanden mod dem.

Når jeg tænker over det, er det klart at Pia er utilfreds med Al-Jazeera. De bringer historier fra det virkelige liv, om rigtige mennesker og om de problemer, de står overfor. De burde gøre som danske medier, der glade videregiver Georg Bush' historie om, at han i virkeligheden var imod krigen.

Men der er lys forude, Pia har bemærket, at arabiske kanaler også sender X-factor og andre skinnende ting fra vesten.

Samme dag Pia var ude med sin ide,

blev Al-Jazeeras kontorer i Marokko lukket og journalisterne frataget deres presse-akkreditering. Begrundelsen fra de marokkanske myndigheder var at kanalen "gav et forvrænget billede af Marokko", og at de "kun sender negative historier, i et forsøg på at underminere Marokkos demokratiske fremskridt".

Hvis man tænkte som Pia, ville man bede hende om at skride ned til sine meningsfæller i Marokko.

SØ

Verden ifølge Latuff

Verdens værste mareridt